

Lanžhot

zpravodaj městského úřadu

2 2025

ročník XXI.

cena 10 Kč

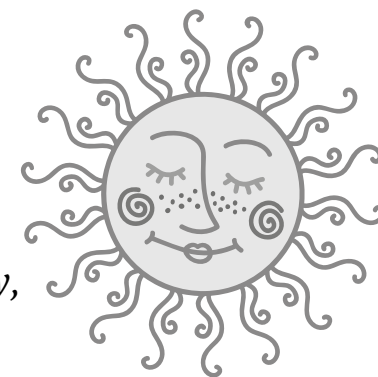

OBSAH

Slovo starosty	4	Vzpomínka na Františka Konráda.....	41
Výpis z usnesení ze zasedání zastupitelstva	8	Jak začínaly.	42
Společenská kronika.....	11	Vzpomínka na Ing. Bohumila Balgu ml.	43
Kulturní akce	11	Mons. Josef Valerián.....	44
Předání peněžního daru	12	Část zajímavé historie Lanžhota.....	47
Výstava k 80. výročí osvobození.....	12	Únik gestapu.....	50
15 let s kapelou Five Live	13	Krátký historický exkurz	51
Okénko farnosti	16	Divadelní kroužek p. uč. Marie Uhrové.....	53
Okénko regionu Podluží.....	18	Jaký kroj – tak se stroj?.....	58
Okénko knihovny	20	Veteráni udolali Amatéry	59
Okénko školky.....	21	Činnost oddílu stolního tenisu.....	61
Okénko školy.....	24	Florbal.....	62
Fojtíkova kronika.....	32	Za rakouským vínem	64
Návštěva prezidenta Beneše v Lanžhotě	36		

Milé děti,

*přejeme vám krásné a pohodové
prázdniny plné sluníčka, pohody,
kamarádů a skvělých zážitků.*

Slovo starosty

Vážení a milí spoluobčané,

dovolte mi, abych Vás seznámil s aktuálním děním v našem městě, s probíhajícími investičními projekty, plánovanými změnami a kulturními událostmi, které se již uskutečnily i těmi, které nás v nejbližší době čekají.

Nevím, jak vám, ale od posledního březnového vydání lanžhotského zpravodaje mi utekl čas nějak rychle. Asi největší podíl na tom mají právě probíhající stavební akce, které se podařilo nastartovat.

Naší prioritou je neustálé zlepšování kvality života v Lanžhotě. Proto intenzivně pracujeme na řadě investičních projektů, které se dotýkají jak infrastruktury, tak volnočasových aktivit a modernizace centra města. Některé investice jsou dokonce nezbytné. Ano, sešlo se toho najednou dost. V současné době probíhá realizace několika klíčových projektů zaměřených právě na zlepšení **infrastruktury** i veřejného prostoru. Mám na mysli zejména **přístavbu základní školy, kabelizace vedení elektrické energie, výstavbu veřejného osvětlení a komplexní opravu kanalizace na ulici Školní**.

Probíhající stavební akce jsou výsledkem mnoha měsíců příprav a vyřizování potřebné dokumentace. **Stavební řízení** je čím dál více komplikovanější a náročnější. Ti z Vás, kdo v současné době stavíte, mi dáte zcela jistě zapravdu. Je proto velmi těžké si jednotlivé akce rozvrhnout dle ideálního časového harmonogramu.

Chápu, že je to zejména pro obyvatele přilehlých nemovitostí obtěžující a náročné. Na druhou stranu může být takovou malou „náplastí“ to, že se to odbude najednou.

V rámci možností se snažíme o koordinaci a dělení na etapy tak, aby byl vždy zajištěný přístup k jednotlivým domům.

Jedním z našich klíčových investičních projektů je **přístavba dalšího bloku základní školy**. I když to už bylo několikrát prezentováno, mnozí se ptají, zda tam bude i jídelna pro školáky. No samozřejmě! Právě to byl od počátku ten původní záměr. A nejen to. V suterénu nových prostor bude místo pro moderní kuchyň pro přípravu jídel. Ve druhém patře školní klub a družina, a ve třetím pak jsou naprojektovány odborné a specializované učebny. Práce postupují podle plánu, o čemž se přesvědčujeme na pravidelných kontrolních dnech. V nedávné době hrubá stavba „poskočila“ hodně dopředu. Postupně se však bude pracovat více vevnitř, a tak už kolem nebude tak rušno. Pro informaci dodávám, že by mělo být hotovo cca za rok.

Velkou radost máme z probíhající výstavby dráhy **pumptracku** v zadní části areálu Sokolské. Tento moderní sportovní prvek nabídne zábavu a pohybové vyžití pro cyklisty, koloběžkáře i skateboardisty. Po dokončení plánujeme připravit úvodní zahajovací show.

Zároveň probíhají další práce na zlepšování infrastruktury. V současné době se soustředíme na několik klíčových oblastí. Pokračuje se v **modernizaci naší elektrické sítě**. Zemní práce spočívající v **uložení kabelů** do země spějí do finále. A na ně navazuje instalace nového, moderního

a úsporného **veřejného osvětlení**, které zvýší bezpečnost v ulicích a sníží náklady na energii.

Další důležitou akcí je rekonstrukce **kanalizace v ulici Školní**. Tento projekt je nezbytný pro zajištění bezproblémového odvodu odpadních vod a pro prevenci případných havárií. Práce jsou rozděleny do etap, ale i tak mohou dočasně omezit dopravu v dané lokalitě, za což se omlouváme a děkujeme za Vaši trpělivost. Oprava kanalizace v celém rozsahu je rozvržena až do srpna, právě z důvodů již zmiňované etapizace kvůli zajištění přístupu k jednotlivým domům.

V minulém čísle zpravodaje proběhla letmá informace o připravované stavbě **nové dešťové kanalizace na ulici Luční**. V reakci na studii, kterou ve spolupráci s městem zpracovala společnost Vodovody a kanalizace, vznikl odborný projekt na vybudování nové dešťové kanalizace v ulici Luční. Toto opatření pomůže předcházet lokálním záplavám a zlepšit odtok vody z komunikací.

Teprve nedávno se nám podařilo získat stavební povolení na tuto poměrně rozsáhlou stavbu. A nás tak v brzké době čeká příprava realizace této nové stavby. Zároveň bude probíhat výběrové řízení na firmu, která to bude stavět.

Z důvodů rozsahu bude nutné akci rovněž rozdělit do etap tak, aby byl vždy zajištěn nějaký přístup k jednotlivým nemovitostem. U podobných liniových staveb se nám osvědčilo hromadné jednání s vlastníky dotčených nemovitostí, abychom si vyjasnili postup a domluvili se na průběhu. Nejinak tomu bude i v tomto případě. Takže nás v brzké době čeká beseda s projektantem a stavebním technikem. Oznámení zveřejníme a dotčeným majitelům nemovitostí doručíme do schránek. Jak vidno, čeká nás toho ještě dost, než se vůbec začne.

Centrum každého města je jeho vizitkou a místem setkávání. Proto usilujeme o jeho postupné omlazení a zatraktivnění. Jak známo, připravujeme komplexní revitali-

turního života v našem městě a jeho modernizace umožní pořádání širší škály akcí v komfortnějším prostředí. Aktuálně probíhají práce na vyřízení veškeré potřebné dokumentace pro stavební řízení.

Vedle stavebních a investičních projektů se věnujeme i důležitým koncepčním a legislativ-

ním záležitostem, které mají významný dopad na rozvoj Lanžhota i jeho občany.

Proces **komplexních pozemkových úprav** je složitou a dlouhodobou záležitostí. Návrh je sice již hotov, ale v současné době řešíme některé žaloby související s tímto procesem. Pro další rozvoj Lanžhota je to brzda, která brání v realizaci dalších projektů, jako například modernizaci celého areálu na Šlajsi. Věříme, že se nám co nejdříve podaří všechny sporné otázky vyřešit ke spokojenosti dotčených stran a úspěšně celý proces dokončit.

Další významnou administrativní záležitostí je vypořádání námitek v souvislosti s procesem **vyhlášení Chráněné krajinné oblasti Soutok**. Aktivně se účastníme procesu týkajícího se vyhlášení a snažíme se najít takové řešení, které bude v souladu s ochranou přírody a zároveň bude brát ohled na zájmy našich občanů a hospodářů.

I přes náročnost probíhajících projektů nezapomínáme na **kulturní a společenský život** v Lanžhotě. Jsme rádi, že se nám daří pořádat a podporovat širokou škálu akcí pro všechny generace.

zaci náměstí, která by měla přinést modernější vzhled, více zeleně a lepší podmínky pro pořádání veřejných akcí.

Součástí **revitalizace náměstí** je i zřízení nového **infocentra**, které bude umístěno v rohu náměstí. V podstatě se bude jednat o víceúčelovou budovu. Kromě již zmiňované služby infocentra zde bude zároveň prostor i pro drobný vzorkový prodej místních výrobků, zázemí pro turisty i cykloturisty, sklad pro mobiliář nového náměstí, řídicí jednotky technologie pro náměstí atd.

V současné době rovněž probíhají přípravy na výběrové řízení pro zhotovitele stavby revitalizace našeho náměstí. Vzhledem k velikosti investice bude i samotné výběrové řízení probíhat v širším režimu a zabere tak několik týdnů. Termíny zahájení stavby zatím ještě nejsou známy. Předpokládáme, že to bude ještě v řádu několika měsíců. O všem budeme určitě včas informovat.

Kromě probíhajících projektů připravujeme i další investiční akce. Jednou z nich je **modernizace a rozšíření sálu restaurace Podlužan**. Tento prostor je důležitým centrem společenského a kul-

S potěšením bych se rád ohlédl za úspěšně proběhlými akcemi:

Rozhýbejme Lanžhot – dar pro Sárinku: Charitativní akce „Rozhýbejme Lanžhot“ opět ukázala velkou solidaritu našich občanů, kteří svým pohybem a příspěvky podpořili dobrou věc a přispěli tak svou aktivitou na pomoc Sárince. Tento výjimečný ročník se nesl ve znamení rekordů – rekordní účast, rekordní počet kilometrů, a především rekordní vlna solidarity a dobré vůle. Díky všem. „Lanžhot jede!“

Uklidíme Česko, uklidíme Lanžhot: Děkujeme všem dobrovolníkům, kteří se zapojili do celostátní iniciativy a pomohli uklidit naše město a jeho okolí.

Vitání občanů: V sobotu 29. března uvítalo město Lanžhot své nejmenší občanky. Děkujeme všem, kteří se zúčastnili.

Kulturní komise města Lanžhot v dubnu uspořádala **Setkání dětských cimbálových muzik** ve Společenském domě.

Jarmarktour: Tradiční garážový jarmark opět přilákal mnoho návštěvníků a nabídl pestrý sortiment výrobků a dobrot. Díky patří všem, kdo se do této originální akce zapojili.

Oslavy 80. výročí osvobození Lanžhota: Důstojně jsme si připomněli významné výročí osvobození našeho města, uctili památku hrdinů a připomněli si historické okamžiky. Za přípravu tematické výstavy v muzeu, slavnostní ceremoniál i připomenutí této události děkuji všem organizátorům.

Čarodějnický slet: Mateřská škola Lanžhot si připravila tradiční čarodějnickou akci pro malé i velké!

V duchu připomenutí výročí osvobození Lanžhota se nesla i skvěle připrave-

ná akce naší základní školy navazující na každoroční **Literární procházku Lanžhotem**. Tentokrát si žáci a jejich učitelé připravili příběhy a vyprávění vztahující se právě k 80. výročí osvobození.

Den matek v muzeu: Oslava Dne matek v prostorách muzea byla příjemněna vystoupením mladé cimbálové muziky a vytvořila krásnou atmosféru pro všechny maminky a jejich rodiny.

Zlaté svatby: Bylo nám ctí oslavit s manželskými páry jejich zlaté svatby a popřát jim mnoho dalších společných let.

Ještě dodám, že podrobnější informace k jednotlivým akcím najdete v archivu webových stránek města Lanžhot.

A co nás čeká v následujících dnech? Těšit se můžete například na oblíbené letní kino. Připravujeme pro vás oblíbené promítání filmů pod širým nebem v příjemném prostředí muzea. Sledujte naše informační kanály pro bližší informace o termínech a programu. Rovněž uvítáme Vaše tipy na filmy, které byste rádi viděli.

Vážení spoluobčané, jak vidíte, v našem městě se toho děje opravdu mnoho. Všechny tyto aktivity směřují k jedinému cíli – aby se nám v Lanžhotě žilo lépe. Děkuji Vám za Vaši trpělivost při případných omezeních spojených s probíhajícími pracemi a za Vaši podporu.

Naším školákům přeji krásné a zasloužené **prázdniny** plné slunce, odpočinku a nezapomenutelných zážitků. Vám všem pak přeji příjemné prožití letních měsíců, ať už je strávíte kdekoli, a hlavně si užijte zasloužené **dovolené**.

Přeji Vám krásné letní dny a těším se na další společná setkání.

S úctou Váš starosta
Mgr. Ladislav Straka

Výpis z usnesení ze 13. zasedání Zastupitelstva města Lanžhot

Z/13/25/1 Zastupitelstvo města Lanžhot schvaluje navržený program jednání.

Z/13/25/2 Zastupitelstvo města Lanžhot určuje ověřovateli zápisu pana Pavla Cipryse a pana Josefa Řihu a zapisovatelku Ing. Annu Strakovou.

Z/13/25/3 Zastupitelstvo města Lanžhot bere na vědomí zprávu kontrolního výboru.

Z/13/25/4 Zastupitelstvo města Lanžhot bere na vědomí plnění rozpočtu města Lanžhot k 31. 12. 2024 a k 28. 02. 2025.

Z/13/25/5 Zastupitelstvo města Lanžhot schvaluje dodatek č. 6 Zřizovací listiny Mateřské školy Lanžhot, příspěvková organizace, Komenského 202/2, 691 51 Lanžhot, kterým se svěřuje majetek k hospodaření dle inventárních soupisů příspěvkové organizace k 31. 12. 2024.

Z/13/25/6 Zastupitelstvo města Lanžhot schvaluje dodatek č. 6 Zřizovací listiny Masarykovy základní školy Lanžhot, příspěvková organizace, Masarykova 730/22, 691 51 Lanžhot, kterým se svěřuje majetek k hospodaření dle inventárních soupisů příspěvkové organizace k 31. 12. 2024.

Z/13/25/7 Zastupitelstvo města Lanžhot schvaluje rozpočtové opatření č. 1/2025.

Z/13/25/8a Zastupitelstvo města Lanžhot

- a) schvaluje budoucí koupi části pozemků: p. č. 657/1, v k.ú. Lanžhot, obec Lanžhot, zapsaném na LV č. 4078, v katastru nemovitostí vedeném Katastrálním úřadem pro Katastrální úřad pro Jihomoravský kraj, Katastrální pracoviště Břeclav od ***, p. č. 655/2 a 654/2, v k.ú. Lanžhot, obec Lanžhot, zapsaném na LV č. 1820, v katastru nemovitostí vedeném Katastrálním úřadem pro Katastrální úřad pro Jihomoravský kraj, Katastrální pracoviště Břeclav od ***, p. č. 656/4, v k.ú. Lanžhot, obec Lanžhot, zapsaném na LV č. 448, v katastru nemovitostí vedeném Katastrálním úřadem pro Katastrální úřad pro Jihomoravský kraj, Katastrální pracoviště Břeclav od ***, p. č. 660/1, v k.ú. Lanžhot, obec Lanžhot, zapsaném na LV č. 2361, v katastru nemovitostí vedeném Katastrálním úřadem pro Katastrální úřad pro Jihomoravský kraj, Katastrální pracoviště Břeclav od ***, za celkovou kupní cenu 1 Kč;
- b) ukládá starostovi města Lanžhot jménem města uzavřít smlouvu podle bodu a) tohoto usnesení.

Z/13/25/8b Zastupitelstvo města Lanžhot

- a) schvaluje koupi podílů ve výši id. 1/2 pozemku parc. č. 2619/96 a id. 1/2 pozemku parc. č. 2050/4 zapsaných na LV č. 1672 vedeném Katastrálním úřadem pro Jihomoravský kraj, Katastrální pracoviště Břeclav, pro katastrální území a obec Lanžhot a pozemku parc. č. 673/261 zapsaného na LV č. 822

vedeném Katastrálním úřadem pro Jihomoravský kraj, Katastrální pracoviště Břeclav, pro katastrální území a obec Lanžhot od paní *** za kupní cenu 80.575 Kč;

b) ukládá starostovi města Lanžhot jménem města uzavřít smlouvu podle bodu a) tohoto usnesení a tuto smlouvu podat příslušnému katastrálnímu úřadu spolu s návrhem na vklad vlastnického práva podle této smlouvy do katastru nemovitostí.

Z/13/25/8c Zastupitelstvo města Lanžhot

- a) schvaluje koupi podílů ve výši id. 1/2 pozemku parc. č. 2619/96 a id. 1/2 parc. č. 2050/4 zapsaných na LV č. 1672 vedeném Katastrálním úřadem pro Jihomoravský kraj, Katastrální pracoviště Břeclav, pro katastrální území a obec Lanžhot a podílů ve výši id. 1/2 pozemků par.č. 2050/26, 2050/30, 2619/322 zapsaných na LV č. 2741 vedeném Katastrálním úřadem pro Jihomoravský kraj, Katastrální pracoviště Břeclav, pro katastrální území a obec Lanžhot od vlastníka podílu ve výši id. 1/4 *** a od vlastníka podílu ve výši id. 1/4 *** za celkovou kupní cenu 122.925 Kč;
- b) ukládá starostovi města Lanžhot jménem města uzavřít smlouvu podle bodu a) tohoto usnesení a tuto smlouvu podat příslušnému katastrálnímu úřadu spolu s návrhem na vklad vlastnického práva podle této smlouvy do katastru nemovitostí.

Z/13/25/8d Zastupitelstvo města Lanžhot

- a) schvaluje zřízení služebnosti na pozemcích parc. č. 688/2, parc. č. 688/5, parc. st. 777, jehož součástí je budova č. p. 730, zapsaných na LV č. 10001, pro katastrální území Lanžhot, obec Lanžhot, u Katastrálního úřadu pro Jihomoravský kraj, katastrální pracoviště Břeclav pro společnost CETIN, a. s., se sídlem Českomoravská 2510/19, Libeň, 190 00 Praha 9, IČ 04084063, DIČ CZ04084063, zapsanou v obchodním rejstříku vedeném Městským soudem v Praze, odd. B, vložka 20623, za celkovou cenu 300 Kč;
- b) ukládá starostovi města Lanžhot jménem města uzavřít smlouvu podle bodu a) tohoto usnesení a tuto smlouvu podat příslušnému katastrálnímu úřadu spolu s návrhem na vklad vlastnického práva podle této smlouvy do katastru nemovitostí.

Z/13/25/8e Zastupitelstvo města Lanžhot

- a) schvaluje prodej pozemku pozemek parc. č. 3378/1, druh pozemku – vodní plocha o výměře 37524 m² zapsaném v katastru nemovitostí na LV č. 3310 vedeném Katastrálním úřadem pro Trnavský kraj, okres Senica, obec a katastrální území Sekule, pro SLOVENSKÝ VODOHOSPODÁRSKÝ PODNIK, štátny podnik, se sídlem Karloveská 2, 841 04 Bratislava – mestská časť Karlova Ves, DIČ: 2020066213, IČ DPH: SK2020066213, IČO: 36022047 za celkovou kupní cenu 129.082,56 €;
- b) ukládá starostovi města Lanžhot jménem města uzavřít smlouvu podle bodu a) tohoto usnesení spolu s návrhem na vklad vlastnického práva podle této smlouvy.

Výpis z usnesení ze 14. zasedání Zastupitelstva města Lanžhot

Z/14/25/1 Zastupitelstvo města Lanžhot schvaluje navržený program jednání.

Z/14/25/2 Zastupitelstvo města Lanžhot schvaluje ověřovateli zápisu Ing. Lucii Bartošovou a Ing. Aleše Uhra a zapisovatelku paní Annu Moučkovou.

Z/14/25/3 Zastupitelstvo města Lanžhot schvaluje podání mimořádného opravného prostředku (obnovy řízení) k proběhlému správnímu řízení o námitkách na vyhlášení soustavy NPR Lanžhotské pralesy.

Z/14/25/4a Zastupitelstvo města Lanžhot

- a) schvaluje uzavření smlouvy o smlouvě budoucí směnné s budoucím směňujícím *** na směnu pozemků parc. č. 6186 (2170/1) a 6187 (2170/7), LV č. 2170 pro obec a k. ú. Lanžhot za pozemek parc. č. 6218 (10001/251) LV č. 10001 pro obec a k. ú. Lanžhot, které budou po dokončení komplexních pozemkových úprav zapsány v katastru nemovitostí u Katastrálního úřadu pro Jihomoravský kraj, katastrální pracoviště Břeclav;
- b) ukládá starostovi města Lanžhot vypracovat návrh smlouvy podle bodu a) tohoto usnesení, tuto smlouvu jménem města uzavřít a po dokončení KPÚ uzavřít příslušnou směnnou smlouvu.

Z/14/25/4b Zastupitelstvo města Lanžhot

- a) schvaluje odkup pozemku parc. č. 1255/4, druh pozemku - ostatní plocha, způsob využití - jiná plocha, o výměře 153 m² zapsaného v katastru nemovitostí Katastrálního úřadu pro Jihomoravský kraj, katastrální pracoviště Břeclav, na LV 3856 pro obec a k. ú. Lanžhot, od pana *** za cenu ve výši v místě a čase obvyklé, tj. celkem 84.150 Kč;
- b) ukládá starostovi města Lanžhot jménem města uzavřít smlouvu podle bodu a) tohoto usnesení a tuto smlouvu podat příslušnému katastrálnímu úřadu spolu s návrhem na vklad vlastnického práva podle této smlouvy do katastru nemovitostí.

Z/14/25/4c Zastupitelstvo města Lanžhot

- a) schvaluje odkup pozemku parc. č. 4490, druh pozemku - ostatní plocha, způsob využití - jiná plocha, o výměře 142 m² zapsaného v katastru nemovitostí Katastrálního úřadu pro Jihomoravský kraj, katastrální pracoviště Břeclav, na LV 1644 k. ú. Lanžhot, od pana *** za cenu ve výši v místě a čase obvyklé, tj. celkem 78.100 Kč;
- b) ukládá starostovi města Lanžhot jménem města uzavřít smlouvu podle bodu a) tohoto usnesení a tuto smlouvu podat příslušnému katastrálnímu úřadu spolu s návrhem na vklad vlastnického práva podle této smlouvy do katastru nemovitostí.

Z/14/25/4d Zastupitelstvo města Lanžhot

- a) schvaluje prodej pozemku parc. č. st. 1029, druh pozemku – zastavěná plocha a nádvoří, způsob využití – společný dvůr, o výměře 141 m² zapsaném v katastru nemovitostí na LV č. 10001 vedeném Katastrálním úřadem pro Jihomoravský kraj, katastrální pracoviště Břeclav pro obec a k.ú. Lanžhot panu *** za cenu ve výši v místě a čase obvyklé celkem 77.550 Kč;
- b) ukládá starostovi města Lanžhot jménem města uzavřít smlouvu podle bodu a) tohoto usnesení a tuto smlouvu podat příslušnému katastrálnímu úřadu spolu s návrhem na vklad vlastnického práva podle této smlouvy do katastru nemovitostí.

Společenská kronika

*Martina Srholcová,
matrikářka*

Narozené děti

Matyáš Tuček

Oliver Folber

Lilly Hřebačková

Občany dožívající se významných životních výročí již nebudeme z důvodu přísněné ochrany osobních údajů uvádět. Pokud chcete, aby bylo zveřejněno jméno jubilanta, přineste, prosím, písemný souhlas na Městský úřad Lanžhot před uzavěrkou zpravodaje.

Za pochopení děkuji.

Úmrtí

Marie Feilerová 93 let

Božena Uhrová 99 let

Ludmila Ciprysová 89 let

Anna Pyskatá 90 let

Božena Holobrádková 81 let

Zdena Šišková 68 let

Kulturní akce

21. 6.	Five Live 15 let s vámi
5. 7.	Hasičské závody
13. 7.	Krojový výlet
16. 8.	Zahrávání hodů
7. 9.	Blešák
10. 9.	Hody ve školce
12. 9.	Předhodové zpívání
13. 9. - 16. 9.	Hody
20. 9. - 21. 9.	Hodky

Předání peněžního daru rodičům Sárinky Ševčovičové

redakce

V pátek 25. dubna 2025 proběhlo předání peněžního daru rodičům Sárinky Ševčovičové, který se podařilo vybrat v rámci akce Rozhýbejme Lanžhot. Tento výjimečný ročník se nesl ve znamení rekordů – rekordní účast, rekordní počet kilometrů, a především rekordní vlna solidarity a dobré vůle. Díky tomu se počet vyšplhal na rekordních 32 000 km, které město přeměnilo poměrem 2 Kč/km na částku 64 000 Kč.

Vedení města Lanžhot tímto děkuje všem, kteří se do akce zapojili a přispěli nejen svým pohybem, ale především srdcem. Vybrané prostředky předali zástupci města rodině Sárinky, která čelí nelehkým životním okolnostem.

Děkujeme, že společně pomáháme tam, kde je to nejvíce potřeba.

foto Kateřina Paulíková

Výstava k 80. výročí osvobození a pietní akt

redakce

Město Lanžhot si důstojně připomnělo 80 let od osvobození na konci 2. světové války. Uctění památky padlých hrdinů a vzpo-

mínka na historické události, které zásadně ovlivnily životy místních obyvatel, přilákaly desítky návštěvníků.

Součástí vzpomínkové akce byla také speciální výstava ve výstavní síni muzea, kde si návštěvníci mohli prohlédnout dobové fotografie a cenné artefakty. Ty autenticky zachycovaly atmosféru válečných let a připomněly nejen hrůzy války, ale i odvahu a odhodlání těch, kteří bojovali za naši svobodu.

foto Kateřina Paulíková

Velké díky patří Michalu Švirgovi a jeho kamarádům za jejich pomoc a přípravu celé výstavy.

Pietní akce byla nejen vzpomínkou na minulost, ale i výzvou k tomu, abychom si vážili míru a svobody, kterou dnes máme.

15 let s kapelou Five Live

Tomáš Ševčovič

Pro někoho příjemně strávený večer u hudby, pro jiné rušení nočního klidu či zbytečné „řvaní“ do mikrofonu. Tohle byly postoje, se kterými jsme za ta léta fungování naší zábavové kapely Five Live často setkávali. Pro mě je tahle kapela součástí poloviny života, která přinesla spoustu radosti a štěstí, ale i pár méně

příjemných situací. Dovolte mi následujícími řádky nasdílet vnitřní pohled na naši místní kapelu, která letos oslaví patnácté narozeniny.

Začalo to jako náhodné setkání v roce 2010 na oslavě 18. narozenin Zdeňka Uhra, kde jsme se Zdeňou u táboráku hráli na kytary a zpívali známé i neznámé

šeli vrhnout se i na vlastní tvorbu, ale brzy jsme zjistili, že nedokážeme nic podobného dotáhnout do konce a najít v tom společnou řeč. Na místo toho nás od úplného začátku naplňovalo hrát české i zahraniční rockové hity a bavit tím

moderní hity. Jakmile bubeník Fialenky, Lukáš Hladík, uslyšel známou píseň od Metallici, neudržel se a ihned trval na tom, že si to někdy musíme zahrát spolu. Slovo dalo slovo, Zdeněk se ujal vedení a najednou spolu zkusíme ve starém kině a přemýšlíme nad budoucností, kam s tou kapelou dál. V té době měl každý z nás úplně jinou představu i směr, kterým se vydat. Já jsem chtěl hrát příliš tvrdou a metalovou hudbu, Zdeněk zase klasický český rock a Lukáš se viděl v punkovém zaměření. V té době veškeré pokusy o zpěv v našem podání spíše selhávaly, a tak jsme museli nabrat posily. Načež se k nám přidali dlouholetí členové – na baskytaru Jiří Uher a jako hlavní zpěvačka Martina Vališová. A tak započala naše hudební rodina.

Naše kapela si za tu dobu prošla dlouhým vývojem, několika výměnami členů a taky hledáním sebe sama, jak to u každého živého seskupení bývá. První roky jsme zkou-

šeli vrhnout se i na vlastní tvorbu, ale brzy jsme zjistili, že nedokážeme nic podobného dotáhnout do konce a najít v tom společnou řeč. Na místo toho nás od úplného začátku naplňovalo hrát české i zahraniční rockové hity a bavit tím

šeli vrhnout se i na vlastní tvorbu, ale brzy jsme zjistili, že nedokážeme nic podobného dotáhnout do konce a najít v tom společnou řeč. Na místo toho nás od úplného začátku naplňovalo hrát české i zahraniční rockové hity a bavit tím

Ačkoliv má každý z nás jiné zájmy, povahu či profesní zaměření, v hudbě se vždy najdeme. Jakmile jsme spolu na pódiu, čerpáme energii jeden z druhého, doplňujeme se navzájem a inspirujeme se, jak to vždy ještě kousíček udělat lepší a příjemnit nejen pro nás, ale i pro

publikem a tam s nimi tančit a skotačit. Neustále se snažíme najít nové cesty, jak naše vystoupení posunout kupředu, co nového vyzkoušet, či přijít s nějakou neobvyklou předělvkou písně v našem podání. Proto jsme v posledních letech přišli i s ohnivou show, neobvyklými předělvkami lidových i hiphopových písní a dalšími vizuálními prvky, ať jsme opravdu „živá“ kapela se vším všudy.

V současné formaci jsme zbyli jen já a Lukáš Hladík. Už déle než deset let je naší součástí dechové trio Zdeněk Kořínek (trumpeta), František Ciprys (trombón) a Andrej Hanzlík (saxofon). Dále se k nám připojil na kytaru Adam Babič a Petr Kocmánek na baskytaru. Posledním a zároveň nejnovějším členem kapely je zpěvačka Klára Sofia Wolf z Brna.

SRDEČNĚ VÁS ZVEME NA MINI FESTIVAL

Five Live

15 LET S VÁMI

VYSTOUPÍ TAKÉ

SUMÁRUM Bzenec (rock)

BILLA'S Lanžhot (rock)

K18 Bzenec (rock)

Sobota
21. června 2025

Vstup 18:00
Start 19:00

STADION SOKOLSKÉ, LANŽHOT

VSTUPNÉ DOBROVOLNÉ

publikum. Five Live není o jednotlivcích, ale o tom, že tvoříme jeden celek, kde všichni mají své místo a spolu tvoříme to, co nás baví.

Patnáct let je opravdu dlouhá doba a my chceme poděkovat všem, kteří nás za ty léta podporovali či si nás alespoň jednou přišli poslechnout. Děkujeme všem bývalým členům kapely, kteří nám pomohli k tomu, abychom dokázali zformovat tuh-

le hudební rodinu. Děkujeme za veškerou podporu od blízkých přátel a rodiny, bez kterých bychom to už dávno položili. Ale hlavně nesmíme zapomenout poděkovat všem našim fanouškům, kteří si nás vždy přišli poslechnout. A v neposlední řadě také městu Lanžhot, které nás mnohokrát za ta léta podpořilo. Bez vás všech bychom už spolu na pódiu nestáli.

Papež František

Karel Janoušek

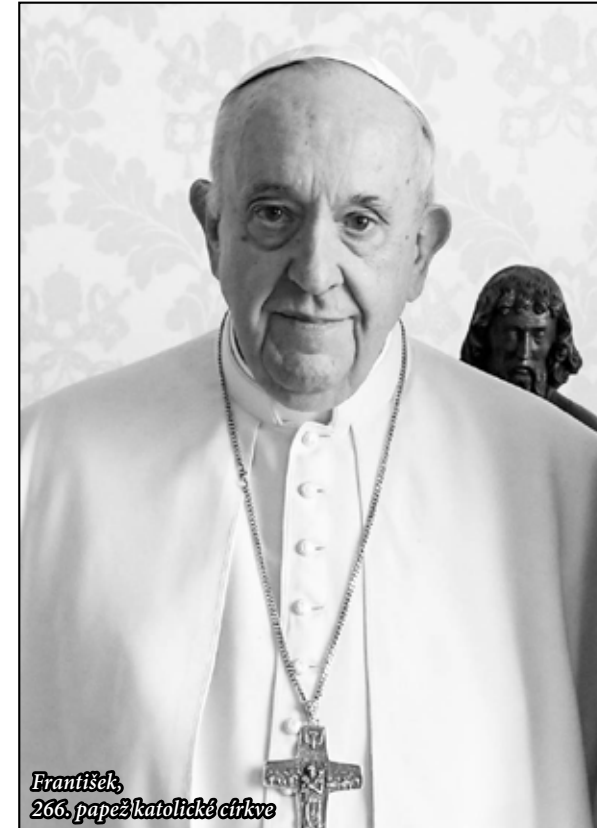
Poté co jsem se vrátil z Říma zpět do vlasti, se mě lidé ptali, zda a kolikrát jsem se setkal s papežem. Takže – s papežem Janem Pavlem II. jsem se setkal osobně asi pětkrát, pokud si vzpomínám. Mám tato setkání i zdokumentovaná. Poslední bylo v roce 1997 se skupinou dětí z hnutí „Stonožka“. Při té příležitosti jsem měl možnost si s papežem i krátce pohovořit.

S papežem Benediktem jsem se setkal osobně poprvé při návštěvě českých biskupů v Římě a potom při jeho cestě do Brna. Zato jsem ho vícekrát potkal, když byl ještě kardinálem. Jeho osobní sekretář byl totiž později mým farářem v Mnichově, kam ho tehdy kardinál Ratzinger jezdil o prázdninách navštěvovat. I když se Ratzinger zdál mnoha lidem jako odměřený člověk,

byl ve skutečnosti velmi milý, otevřený a společenský.

S papežem Františkem jsem se nesetkal. Pouze jsem ho zahlédl na vatikánském náměstí při jedné z jeho generálních audiencí.

Už jeho první vystoupení před lidmi, těsně po volbě 13. března v roce 2013 se ukázalo, že to bude jiný „Pontifex“ než všichni jeho předchůdci. Se jménem „František“, které si zvolil, a s pozdravem věřících shromážděných na Svatopetrském náměstí „Buona sera“, lidi tam dole doslova šokoval. Nevěděli, jak se papeži odpovídá na podobný civilní pozdrav. Ztratila se ona příslovečná pompa, která k papežům od pradávna patřila. A pak už následovalo jedno překvapení za druhým.

František,
266. papež katolické církve

Vrcholem bylo opuštění apoštolského paláce do vatikánského domu sv. Marty, kde měl jistě své pohodlí, ale byl rozhodně blíž k lidem, a to nejenom ke svým spolupracovníkům.

Až do papeže Jana Pavla II. papežové téměř vůbec neopouštěli vatikánské území. František také na tuto tradici nedbal. Jeho první návštěva mimo Vatikán byla do římského vězení, nedaleko Vatikánu. Pak si zatelefonoval do Buenos Aires, do novinového stánku, aby odhlásil pravidelné dodávání tisku. Prodávač novin byl z toho v šoku. I jeho zahraniční cesty se nesly v duchu návštěvy lidí, kteří potře-

bovali podporu a zastání. Jeho první cesta do zahraničí vedla do jemu blízké Brazílie, ale do své rodné země nikdy nepřišel. A pak následovala řada cest, při kterých se vždy zastával lidí, kteří patřili mezi ty poslední a přehlížené. Celkem těch cest, pokud se nemýlím, bylo 47. Všude byl srdečně vítán a svou bezprostředností si získal sympatie všude, kam přijel.

František ovšem uměl být také kritický, a to i ke svým spolupracovníkům – kněžím. Za svůj výrok, že „pastýř musí být cítit po ovcích“ byl z řad šlechtického stavu, ale i kněžstva, nejednou vystavený kritice. Své spolubratry vlastně vůbec nešetřil. Upozorňoval na jejich morální život, který má být vzorem služebníka podle vzoru jejich mistra. „Služba, to je vaše povolání a poslání,“ upozorňoval. On

sám byl vzorem neúnavného služebníka. To nakonec ukázal i na konci svého života.

Nikdo z nás si nemůže vybrat, kdy a jakou smrtí zemřít. Ani papež František si svůj konec nemohl zorganizovat. Zorganizoval mu ho nakonec sám jeho Mistr a Pán, a to velkoryse. Rozloučit se se svými věřícími z téhož balkonu, ze kterého je poprvé pozdravil, a poslední jízda v „papamobilu“, na náměstí krátce před svou smrtí, bylo už jenom závěrečným vrcholem jeho obětavé životní cesty.

Otče Františku, děkujeme, za Váš příklad.

REGION PODLUŽÍ

Okénko regionu

Zpěváčci Podluží

Marcela Jakubíčková

Dne 23. března 2025 se v KD Starý Poddvorov rozezněly hlásky větších, menších i těch nejmenších zpěváčků z Podluží. Uskutečnil se zde XII. ročník dětské pěvecké postupové soutěže Zpěváčci Podluží.

Děti soutěžily ve třech kategoriích:

- I. kategorie (do 6 let)
- II. Kategorie (6-10 let)
- III. Kategorie (10-15 let)

Na pódiu zazněly písně jako např. „Povídají lidé, Červené jablůčko nebo Za morem je bílá růža“. Celý program doprovázela CM Matěje Kůrečky.

Všechny děti obdržely ihned po vystoupení dárkovou tašku s upomínkovými

předměty Regionu Podluží, pamětní list a také sladkou odměnu. Zaspívané písně od dětí hodnotila čtyřčlenná odborná porota.

O doprovodný program pro diváky se postarala DCM Chruští ze Bzence, která přijala pozvání na tuto akci a svým vystoupením tak příjemně zpestřila dětskou přehlídku zpěváčků.

Děkujeme za nádherné pěvecké výkony všech dětí, rodičům za jejich přípravu, odborné porotě za hodnocení a také velké díky všem, kteří se na této folklorní akci podíleli.

Vítězům srdečně blahopřejeme a držíme pěsti v dalších postupových kolech soutěže.

Děkujeme všem divákům za podporu a těšíme se na další shledání.

Vítězové XII. ročníku soutěžní přehlídky Zpěváčci Podluží:

I.

1. místo	Viktorie Kolářová	Starý Poddvorov
2. místo	Vilemína Petrželková	Mikulčice
3. místo	Štěpánka Vrbová	Starý Poddvorov

II.

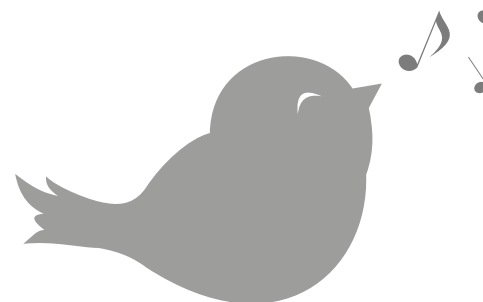
1. místo	Anna Petrželková	Mikulčice
2. místo	Barbora Kolářová	Starý Poddvorov
3. místo	Jiří Bartoň	Týnec
Čestné uznání	Helena Osičková	Lanžhot
Čestné uznání	Agáta Salajková	Dolní Bojanovice

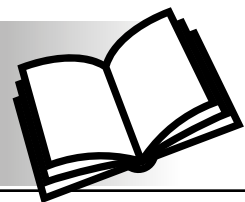
III.

1. místo	Eliška Osičková	Lanžhot
2. místo	Olga Konečková	Mikulčice
3. místo	Sebastian Herzán	Starý Poddvorov

Cena předsedy Regionu Podluží:
Agáta Salajková

Cena starosty obce Starý Poddvorov:
Anna Petrželková

MĚSTSKÁ KNIHOVNA LANŽHOT

Okénko knihovny

Žáci 9.B třídy,
foto archiv Terezy Kořínkové

Učíme se hospodařit: Finanční gramotnost v knihovně

Tereza Kořínková

V naší městské knihovně jsme v uplynulých týdnech přivítali žáky 6. až 9. ročníku základní školy na interaktivním programu zaměřeném na finanční gramotnost. Cílem bylo přiblížit mladým lidem základy hospodaření s penězi prostřednictvím praktické a zábavné formy výuky. Knihovna není jen místem pro půjčování knih, ale také prostorem pro celoživotní učení a rozvoj dovedností potřebných pro každodenní život. Finanční gramotnost je jednou z klíčových kompetencí, kterou by si měli mladí lidé osvojit co nejdříve. V knihovně mají mož-

nost získat tyto znalosti v prostředí, které podporuje samostatné myšlení, diskusi a spolupráci.

Součástí programu byla hra „Rozpočti si to!“, kterou vytvořila nezisková organizace yourchance, o. p. s. Hra je navržena tak, aby rozvíjela finanční gramotnost účastníků – žáků základních a středních škol, jejich rodičů a učitelů, a to zejména v tématu domácího hospodaření. V rámci hry si každá třída zvolila cíl, kterého chtěla dosáhnout. Vyšší ročníky si stanovily ambiciózní cíl naspořit 100 000 Kč na dovolenou. Ačkoliv se tento

Žáci 9.A třídy

úkol podařilo splnit pouze třídě 9.B, všechny třídy si vedly velmi dobře a často jim chyběl jen malý kousek k dosažení cíle. Hra kladla důraz na týmovou spolupráci, kdy celá třída fungovala jako rodina a musela společně rozhodovat o finančních otázkách. Žáci diskutovali o tom, zda investovat do lepšího oblečení pro děti nebo raději ušetřit na jídle, jak se vypořádat s výpadkem příjmu jednoho z rodičů či s nečekanými výdaji způsobenými

velmi pozitivní, což nás motivuje k přípravě dalších vzdělávacích aktivit na různá témata. Věříme, že knihovna bude i nadále místem, kde se mladí lidé mohou učit dovednostem důležitým pro jejich budoucí život. Pokud si chcete hru „Rozpočti si to!“ vyzkoušet sami, navštivte webovou stránku: <https://www.rozpocitsito.cz>. Hra je dostupná online a nabízí možnost procvičit si finanční rozhodování v různých životních situacích.

MATEŘSKÁ ŠKOLA LANŽHOT

Okénko školky

tel.: +420 519 336 209 • www.mslanzhot.cz MŠ Lanžhot

Tradiční Velikonoce

Miroslava Machalová

Měsíc duben se nesl ve znamení velikonočních svátků, říká se jim také svátky jara. Obvykle pro děti chystáme různá stanoviště na zahradě MŠ, ale

tentokrát jsme chtěli vyzkoušet něco nového.

Proto 2. 4. 2025 přijela do mateřské školy Agentura Veronika a zprostředkovala

mladším dětem program s názvem Staročeské Velikonoce. V poutavém hodinovém pásmu se děti dozvěděly o původu Velikonoce, získaly přehled, jaké zvyky a tradice jsou spjaté s tímto obdobím, a také například, co jedli naši předci. Děti si zazpívaly, vynesly Morenu, ozdobily létečko, vyzkoušely pomlázku a byly jim představeny jednotlivé dny pašijového týdne.

Předškoláci se za poznáním a zážitky museli vypravit. V pondělí 14. 4. 2025 s batůžky nastoupili do autobusu směr skanzen Strážnice, kde na ně čekal program Fašanky, fašanky, Velká noc ide. Už samotná cesta autobusem do Strážnice byla pro některé dobrodružstvím. Kdo již někdy areál navštívil, bude

Pálení čarodějnic v režii MŠ

Michaela Brbúchová

Poslední dubnový večer se nesl v duchu kouzel, smíchu a praskajícího ohně. Na tradičním sletu čarodějnic, který se konal na Sokolském, se sešly desítky malých i velkých návštěvníků. Děti v kostý-

jistě souhlasit, že je opravdu krásný, v přírodě spolu s dobovými stavbami a nám počasí opravdu vyšlo, sluníčko nás příjemně šimralo po tvářích. Přesouvali jsme se s dětmi k jednotlivým chalupám, kde nám poutavě povídali a ukazovali přírodní ploty, typická jídla tehdejší doby, ochutnali jsme také boží milosti, zatancovali si jako o fašanku s maskami, podívali se na pletení pomlázky, zapískali na vrbovou písňáličku a sledovali třeba i zdobení velikonočních kraslic. Po krásném programu, kdy nám už ale vyhládklo, přišel vhod oběd na čerstvém vzduchu a spokojeni s plnými žaludky jsme se vydali z našeho výletu zpět do školky.

mech čarodějnic, čarodějů a kouzelných bytostí si užily pestrý program. Plnily zábavné úkoly, míchaly lektvary, procházely čarodějnickou stezku, věštilo se z koule. Nechyběl ani tradiční oheň, u kterého

si všichni mohli opéct špekáčky a užít si chvíle pohody v kruhu kouzel a čar. Večer zněla živá hudba, která navodila skvělou atmosféru a roztančila nejen čarodějnice. Vrcholem programu byl čarodějnický tanec a parket pod širým nebem se změnil v rej plný energie a smíchu. Akce se vydařila, počasí přálo a nálada byla výborná. Všem malým i velkým čarodějnicím a čarodějům děkujeme za hojnou účast a už teď se všichni těšíme na příští čarodějnický slet!

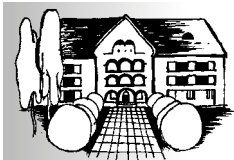
Morenu do vody dáme a jaro přivítáme

Alexandra Hrabalová

Vynášení Moreny, Mařeny, Smrti je starodávná tradice, která se dochovala až do dnešní doby. Pro naše předky byl rituál vynášení zimy a vítání jara velmi významnou událostí. Děti z Mateřské školky v Lanžhotě, která staví na dodržování a zachování lidových tradic a zvyků, daly sbohem zimě a vyrazily v krojích do dlouhého průvodu k řece Kyjovce, kde za pomoci paní ředitelky vhodily Morenu do

vody. Jakmile dopadla na hladinu, proud ji odnesl pryč. Děti na zpáteční cestu průvodem dostaly do rukou zelenou ozdobenou větvičku „létečko“, která symbolizuje přicházející jaro. Vynášení Moreny si kromě dětí nenechali ujít ani rodiče, prarodiče a obyvatelé města. Na zpívající a jásající děti v krojích se přišlo podívat nemálo lidí. A tak doufejme, že se tato tradice bude nadále dodržovat i v dalších letech.

**MASARYKOVA ZÁKLADNÍ ŠKOLA
LANŽHOT**
Okénko školy
tel.: 519 336 207
www.zslanzhot.cz

f Masarykova základní škola Lanžhot

f Knihovnička Mzš Lanžhot

f Klubko News

Jarní školní měsíce

Eva Klvaňová

Jaro ve školním roce přináší nejen probouzející se přírodu a delší slunečné dny, ale také nové výzvy i radosti pro žáky a učitele. Po zimním období se školy znovu zaplňují energií – učebny ožívají projekty, venkovní aktivity nabírají na intenzitě a pomalu se začíná blížít závěr školního roku. Jarní měsíce jsou plné událostí: školní exkurze, sportovní dny, přijímací zkoušky i přípravy na závěrečné zkoušky. Právě toto období je často klíčové – jak pro opakování učiva, tak pro rozvoj spolupráce a týmového ducha ve třídách.

Připomeňme si jen několik stěžejních akcí.

Březen

Na začátku března jsme si nezapomněli připomenout **175. výročí narození Tomáše Garrigua Masaryka**, prvního prezidenta Československa a významného filozofa, politika a státníka, jehož jméno nese i naše základní škola. Narodil se 7. března 1850 v Hodoníně. Jeho život a odkaz jsou stále živou součástí české historie.

Nevynechali jsme účast na **Lužické laťce**, na soutěži ve skoku vysokém, kde se našim žákům daří. Přivezli pět medailí a několik z nich si zlepšilo osobní rekord. Na základě tohoto úspěchu vybraní žáci

foto archiv ZŠ

po čase závodili také na Břeclavské laťce, kde kralovala mezi mladšími žákyněmi Erika Moravcová (149 cm).

Pravidelně kolem svátku Josefa se účastníme matematické soutěže **Matematický klokan**. Je to mezinárodní soutěž pro žáky základních a středních škol, která pochází z Austrálie (odtud i název „klokan“). V Evropě se poprvé konala ve Francii v roce 1991 a v Česku od roku 1995. Cílem soutěže je zábavnou formou rozvíjet logické a matematické myšlení. Žáci nepočítají složité výpočty, ale řeší zajímavé úlohy na logiku, prostorovou představivost a kombinatoriku. Je rozdělena do několika věkových kategorií podle ročníku – Cvrček, Klokan, Benjamín, Kadet.

Zajímavou zkušenost získali žáci družných tříd, které navštívila školená terapeutka se svými speciálně vycvičenými psy, kteří jsou klidní, přátelští a dobře reagují na pokyny. Nejenže se dozvěděli o **canisterapii**, ale získali spoustu užiteč-

ných rad, jak se chovat k pejskům a co péče o ně obnáší.

Probíhaly oblíbené **knihovnické lekce** na nejrůznější témata – Dětské časopisy, Setkání s Andersenem, Ilustrátoři dětských knih, Encyklopedie.

Ve **školní družině** kromě jarního tvoření proběhla soutěž v pexesu a tradiční maškarní karneval. Děti navštívili také knihovnu v rámci března – měsíce knihy.

V závěru měsíce března proběhlo v Brně krajské kolo **Dějepisné olympiády**, ve kterém se do celostátního kola nominoval Adam Volf. Letošní 54. ročník dějepisné olympiády má nelehké, ale zajímavé tematické zaměření, a to: Ve středu zájmu člověk aneb Péče o duši a tělo od osvícenství po španělskou chřipku (1740-1920). Souhlasíme s břeclavským místostarostou a naším bývalým kolegou Petrem Vlasákem, že předmětové olympiády jsou pro motivaci a vzdělávání talentovaných dětí moc důležité. A dějepisné o to víc, protože, „kdo si nepamatuje

minulost, je odsouzen k tomu si ji zopakovat“.

Duben

Na začátku měsíce dubna zpestřili žáci 9. tříd školní dny žákům a vyzvali je, aby se zapojili do **Barevného týdne**. Každý den měl svou barvu a svůj význam – a právě díky tomu byla škola barevnější, veselejší a plná energie. Nešlo jen o oblečení – šlo o sounáležitost, kreativitu a dobrou náladu. Kdo se přidal, ukázal svou barvu a stal se součástí něčeho, co všechny spojovalo. A mohl také inspirovat ostatní svou odvahou, nápaditostí nebo úsměvem.

Ve čtvrtek 3. dubna zhlédli žáci v Městském divadle v Brně žáci hororovou muzikálovou komedii **The Addams Family** o svérázné rodině Addamsů, jejíž členové si libují ve strašidelném humoru a jejich nejoblíbenější barvou je černá. Rodina bydlí v tajemném domě kdesi za

městem blízko hřbitova. Jednoho dne si mladá Wednesday přivede nového přítele Lucase, tím začíná vtipný příběh se skvělými melodiemi, který se všem líbil.

Šestičlenný divadelní soubor pražského Divadla ZA2 uvedl v břeclavském kině pro mladší žáky (1. – 4. tř.) představení **O statečném kováři Mikešovi**, který se vydal do světa na zkušenou.

Prvnáčci přivítali ve svých třídách své mladší spolužáky z mateřské školy, kteří se před **zápisem do 1. třídy** přišli podívat, jak to ve škole chodí. Strávili spolu jednu vyučovací hodinu, během které jim starší kamarádi ukázali, co všechno se už stihli naučit – společně si přečetli krátkou pohádku, počítali obrázky a zahráli si jednoduché hry. Malí návštěvníci si mohli vyzkoušet sezení v lavici, psaní na tabuli i některé školní pomůcky. Zápis samotný se konal 11. dubna, k zápisu přišlo 45 dětí, 36 bylo přijato a devíti dětem byl povolen odklad školní docházky o jeden školní rok.

11. dubna naše město oslavilo **80. výročí osvobození**. Při této příležitosti žáci 5. - 9. ročníku zhlédli film Tichá pošta, který vypráví příběh z konce druhé světové války, který se odehrává v zasněžených Krkonoších, kde skupina sudetských dětí najde v lese sestřeleného francouzského pilota Pierra. Rozhodnou se ho tajně dopravit do nemocnice, přičemž si ho mezi sebou předávají z jedné horské vesnice do druhé, podobně jako ve hře na tichou poštu. 7. a 8. třídy si poslechny přednáškou Michala Švirgy v místním muzeu, kde žáci viděli artefakty a fotografie z válečné doby, prohlédli si výstavu, a poté zhlédli dokumenty o osvobození. Na závěr položili kytici u památníku rudoarmějce a uctili památku padlých místních občanů.

V dubnových dnech převážná většina devátáků psala **jednotné přijímací**

zkoušky z českého jazyka a matematiky, řešila školní kola přijímacích zkoušek, popř. zkoušku talentovou. V polovině května budou vědět, na kolik úspěšně zkoušky složili a zda byli přijati na zvolený studijní obor. O přijetí na víceleté gymnázium se snažili také čtyři žáci z 5. tříd.

Naše škola patří mezi ty, které byly vybrány k mezinárodního šetření s názvem Program pro mezinárodní hodnocení žáků, zkráceně **PISA**. Česká republika je jednou z 95 zemí, které se šetření PISA účastní. Českou republiku bude reprezentovat kromě nás dalších 11 000 žáků. Toto šetření zjistí, jaké dovednosti a znalosti mají žáci daného věku na celém světě v přírodních vědách, čtení, angličtině a matematice a v oblasti učení v digitálním světě. Šetření PISA pomůže zjistit, co se žáci naučili ve škole, jaké jsou jejich

zkušenosti s učením přírodních věd a co pro ně škola znamená.

Pokračovala **okresní kola naukových olympiád**, uskutečnila se Matematická olympiáda, Biologická olympiáda, na nichž naši žáci získali cenné zkušenosti a dostali příležitost poměřit si své znalosti s vrstevníky z jiných škol. Vyzkoušeli si práci pod časovým tlakem, naučili se lépe soustředit, prezentovat své myšlenky. Získané dovednosti a zážitky jim budou užitečné nejen v dalším studiu, ale i v běžném životě – posílily jejich sebevědomí, vytrvalost a motivaci dále se rozvíjet.

Opakovaně se dvě družstva našich žáků účastní oblastního kola **Dopravní soutěže mladých cyklistů**, která je zaměřena na

zvyšování dopravní výchovy a bezpečnosti dětí na silnicích. Soutěž spojuje teorii s praxí – žáci si ověřují své znalosti dopravních předpisů, dovednosti v jízdě na kole i schopnost reagovat ve složitějších dopravních situacích. Účastníci soutěží ve čtyřech hlavních disciplínách: test z pravidel silničního provozu, jízda zručnosti na kole, první pomoc, jízda po dopravním hřišti podle pravidel. Bohužel jsme se letos neumístili na postupovém místě.

Naši žáci se zúčastnili i sportovních soutěží:

- ve dvou kategoriích fotbalového **Mc Donalds Cupu** – (okrskové kolo: kategorie 1. – 3. tř. 1. místo; kategorie 4. – 5. tř. 3. místo; okresní kolo: 1. – 3. tř. 3. místo)

- **basketbal** (okresní kolo chlapci: 1. místo; krajské kolo chlapci: 4. místo; okresní kolo dívky: 1. místo; krajské kolo dívky: odehrají v květnu)

- **atletika**, okresní přebor: mladší žákyně – 1. místo – 800 m a hod kriketovým míčkem: Erika Moravcová.

Pokračují jednotlivé preventivní programy **Etických dílen**, které byly tematicky vybrány s ohledem na věk žáků: Budme kamarádi, Jak se chránit v nebezpečných situacích, Jak se stalo, že jsem tady, IT a média, Stmelovací program: Expedice, Moc slova, Image nebo charakter, Pohoda a klídek bez tabáčku, Sex, láska, vztahy. Zábavnou formou pomáhají budovat charakter dětí a dospívajících a předcházet jejich rizikovému chování.

Společná přednáška pracovníků firmy Eset byla určena žákům 5. – 9. ročníku a byla zaměřena na ochranu dat, možné detekce kybernetických hrozeb a využití umělé inteligence.

Projekt Svět kolem nás s programem nazvaným **Ekvádor – po stopách evoluce** viděli sedmáci. Se zájmem sledovali dokument z tohoto jihoamerického státu ležícího na rovníku, nazývaného země tří světů – do Ekvádoru totiž zasahují Andy, Amazonie a jeho břehy omývá Tichý oceán.

Na naučné exkurze přímo do míst se vydali osmáci – především v rámci hodin pracovních činností a dějepisu navštívili **Čejkovice** – obec proslulou vinařstvím, bylinkami i templářskou historií. V areálu firmy Sonnentor si prohlédli moderní provoz výroby čajů a koření a dozvěděli se spoustu zajímavostí o udržitelnosti a bio zemědělství. Poté je čekala procházka historickým centrem – templářské sklepy, ba-

roční kostel sv. Kunhuty a zámek s kořeny sahajícími až do středověku. Nechyběla ani návštěva domku, kde část dětství prožil T. G. Masaryk.

Čtvrtáci zase navštívili jednu z nejznámějších jeskyní – **Punkevní jeskyně**, aby si prohlédli krápníkovou výzdobu se stalaktity a stalagmity, a dohlédli i na dno propasti **Macocho**.

V **místní knihovně** si třetíci povídali o Velikonocích a tvořili jarní a velikonoční výrobky, naopak druháci a čtvrtáci bedlivě poslouchali vyprávění z knih spisovatelky Markéty Pilátové – Bába Bedla a O japonské holčičce Kiko.

Motto výukového programu probíhajícího v obou jarních měsících zaměřeného na **finanční gramotnost** by mohlo být: Nejde o to, kolik peněz vyděláš, ale jak s nimi zacházíš – moudré hospodaření je klíčem k opravdovému bohatství. O tom, jak takový program, kterého se zúčastnili postupně všechny třídy 2. stupně, probíhal, se více dozvíte v článku, který napsala Tereza Kořínková, lektorka a vyučující tohoto programu.

Na samostatný článek by vydal text o projektových hodinách konaných v rámci **Dne Země** v jednotlivých třídách.

V současné době vrcholí přípravy na **Procházku Lanžhotem 2025** s podtitulem 80. výročí osvobození města – příběhy a fakta. Tato akce pořádaná ve spolupráci s městskou knihovnou se uskuteční ve dnech 23. a 24. března, jeden den pro žáky školy a druhý den pro veřejnost. Budeme rádi, pokud s námi budete putovat po jednotlivých stanovištích, prohlédnete si připravené panely a vyslechnete zajímavé povídky našich žáků, nebo se jen zastavíte ze zvědavosti u vybrané zastávky.

Výuka angličtiny na MZŠ Lanžhot

Marie Jirmanová

Angličtina je důležitý jazyk pro komunikaci, práci, vzdělání i kulturu po celém světě, její znalost je často potřebná, hlavně v mezinárodních firmách a oborech jako turismus, informační technologie nebo obchod. Pomáhá také mladým lidem studovat v zahraničí, protože mnoho univerzit vyučuje právě anglicky. Ve srovnání s ostatními cizími jazyky je angličtina logická, jednodušší na učení – neřeší se tykání a vykání, gramatika podporuje zdvořilost a přesto, že je výslovnost důležitá, lidé z celého světa používají svůj vlastní akcent. Důležité je, aby si vzájemně porozuměli, bez ohledu na to, z jaké země a kulturního prostředí kdo pochází.

V naší škole věnujeme výuce angličtiny velkou pozornost, snažíme se pořádat různé školní soutěže nebo aktivity, mladší žáci navíc často chodí do kroužků angličtiny nebo na „doučování“, protože chtějí dosáhnout lepších výsledků. Oblíbený a užitečný je týden intenzivní výuky anglického jazyka s rodilým mluvčím, vyučující organizují poznávací zájezdy do Velké Británie, o letních prázdninách pořádáme týdenní příměstský tábor s vý-

ukou angličtiny nebo sami žáci představují svoji tvorbu na Dni anglických prezentací.

Za připomenutí také stojí anketa English is a Bridge to... Krabice s nápisem Bridge v učebně informatiky ukrývala téměř čtyřicet lístků s úkolem dokončit větu:

Angličtina je most k/do...nejčastější odpovědi končily slovy:

- ke vzdělání, do světa,
- do lepší budoucnosti,
- k lepší práci,
- ke komunikaci.

Originální názor na význam angličtiny vyjádřili autoři těchto vět:

- angličtina je mostem ke hraní videoher,
- k povídání si s celým světem,

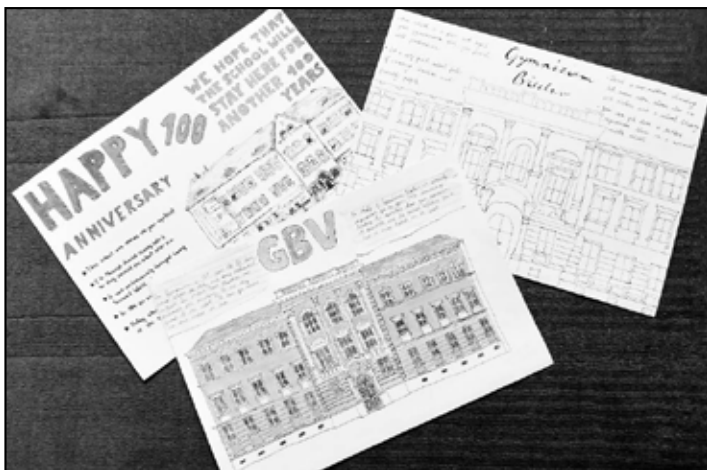

foto archiv ZŠ

- je to most do lidských srdcí,
- most k lepšímu životu obecně,
- brána do celého světa,
- je to klíč ke všem dosud zamčeným dveřím.

Absolutní vítězkou ankety byla zvolena Tea Horecká, která odpověděla ve verších: Angličtina je most do světa, ať nejsem popleta.

V březnu jsme se s žáky pokusili spojit oslavu prvního jarního dne s oslavou Dne Země.

V soutěži Den poezie a English Poem se hodnotil nejlepší přednes básní s názvy Jaro, Příroda, Nature, Winter, Summer a další. Žáci starších ročníků soutěžili v působivém přednesu českých básní, jiní recitovali básně anglické, které sami vytvořili. Zazněly verše o květinách Flowers, báseň Winter, Lili a další. V kategorii anglická píseň – English Song soutěžili hlavně talentovaní žáci mladších ročníků.

Poslední aktivita věnovaná využití cizích jazyků v běžné výuce má název Dveře jazykům otevřené. Letos se za-

pojili i někteří vyučující prvního stupně, kdy k motivaci ve výtvarné výchově použili anglické písně nebo s žáky srovnávali animovanou pohádku v různých jazycích. Sedmé ročníky si v zeměpisě poslechly finské písně, v češtině staroslověnštinu, nejvíc jsme se ale věnovali opět angličtině v dějepisných dokumentech nebo blokovému kódování v informatice.

Žáci devátých ročníků měli vzácnou příležitost si poslechnout velmi pěknou prezentaci o Skotsku, kterou si pro ně v angličtině připravila naše bývalá studentka a absolventka břeclavského gymnázia Broňka Kožďalová. Před jedenácti lety se rozhodla ve Skotsku studovat grafický design a po absolvování univerzity žije a pracuje ve městě Perth. Využili jsme znalostí z online vyučování a s Broňkou jsme se spojili prostřednictvím videokonference. Děkujeme jí za vyčerpávající informace, za čas, ale hlavně za radu z vlastní zkušenosti, aby se žáci věnovali co nejvíce studiu cizích jazyků, které všem otevírají cestu do světa.

Fojtíkova kronika

Josef (1881–1974) a Rozálie (1984–1964)
Fojtíkovi

Když jsem se dožil 70 let a moje manželka 67 let, rozhodli jsme se, že pro naše potomky zapíšeme to, co jsme viděli, slyšeli a prožili, aby si mohli utvořit obraz, jak se u nás dříve žilo. Zapsáno je vše tak, jak nám utkvělo v paměti.

Osvobození 1945

II. část

Na frontě byli i kozáci až od Kaspického moře. Pracovní oddíly byly z Turkménie – jedni byli černí jako cigáni, byli z Taškentu, jiní až od čínských hranic. Byli to lidé dobří, ale zaostalí. Když si šli ke studni pro vodu, vešli do světnice a žádali „krůžok“ (hrnek). Zavěsil jsem tedy dvoulitrový hrnek drátem na pumpu. Ti z Taškentu jej odvázáli, nabrali do něj vody, tu si dali do úst, hrnek postavili, vodu z úst vstříkli do rukou a umývali si jí tvář – tak se u nás umývali před 60 lety. Přinesl jsem tedy umyvadlo, napumpoval vodu a nabídl jim, aby se v něm umyli. Ale oni si z něj stejně nabrali vodu hrnkem a myli se jako dřív.

Rudoarmějci byli většinou dobří lidé, ale měli jednu chybu – když měli příležitost, opili se. A když se opili, někteří pak spali, ale většina zpívala, tančila a ráda se prala. Viděl jsem, jak major (komisař) poručil odzbrojit opilého vojína u radnice. Ten přiskočil k majorovi, dal mu políček, vojín ho přemohl a vhodil do radničního sklepa. Tam kopal do dveří, až spodní část vyrazil a dírou utekl ven. Hlásil jsem to

komisaři, který jen mávl rukou a povídá: „Nech ho, s opilým se nic nenadělá. Vyhni se mu, když můžeš.“

Na večer, když byli ještě naši vojíni v práci, šla manželka do stáje dojit kozu a já jsem stál u studny. Vrátník vešel do dvora Rus – o hlavu vyšší než já, s automatem zavěšeným na krku. Bylo vidět, že je opilý, byl asi 40 let starý, oči měl vybulené a hleděl, jako by chtěl vraždit. Rozuměl jsem, že se mě ptá, jestli jej nechám přespat. Vzpomněl jsem si na radu komisaře a s úsměvem mu povídám: „Da, da.“ Zavedl jsem ho do světnice a ukázal matrace. Nezajímal se o ně, místo toho šel do druhé světnice, nahlédl do kuchyně, pak do komory, máchl rukou a vyvrávoral ven. Nedaleko vyvedli něco nehezkého – stal se případ, že podobní vojáci zastřelili muže, jenž bránil svoji ženu, to dělali taková, co odešli od útvaru a neměli pána.

Pracovní oddíl ráno před prací cvičil. Jak odešli, já jsem u studny sbíral mýdla, která tam oni nechali ležet. Měli jsme od nich jídla dosti. Když odešli, nechali nám mouky, něco brambor a pytel loupáního hrachu. Na noc jsem zajišťoval dům – přistavil jsem k uličním dveřím kredenc, co stál na chodbě, a dvorní dveře jsem zapřel dřevem. Někdo v noci tloukl na dveře, pak na okna, klel a pak odešel. Ráno přišlo asi šest vojínů, které jsem ubytoval vedle kuchyně. První noc zpívali, hráli na harmoniku a skákali tak, že se nedalo spát. Pak tloukli na dvorní dveře a žádali otevřít. Ří-

Přistěhoval se zeť Bar-toš, byl povolán do služby k pohraniční strážní, rodinu nechal v Bystřici pod Hostýnem. Zeť spal ve světnici, už nám bylo veseleji. V noci byl na ulici při železniční stanici velký křik, vojáci vysedali z vlaku a šli do chalup přenocovat. Vyběhl jsem ven a viděl, jak přes moji zahradu jde asi 20 vojínů. Vběhl jsem domů, vzbudil jsem zeť, aby si obul boty a vše schoval. Už tloukli

kal jsem jim, že pro soldáty (soldát – námezdní voják; žoldnér), je ubikace vedle. Někdo volal: „Já nět soldát, já oficír!“ Otevřel jsem. Vše prohledali, odešli a důstojník mi nakázal, abych dobře zavřel. Měl jsem od nich pokoj, dali nám jíst a dostali jsme i svíčku.

Přijeli tři traktory a s nimi dvacet vojínů. Pět jich spalo u nás ve světnici. Traktory tahaly tanky a braly z nich pásy. Přijelo mnoho kozáků (vojenská jízdní jednotka), ti spali venku. Ráno mi na dvůr přivedli dva raněné koně. Dle posunků jsem vyrozuměl, že je mám opatrovat. Do vany nasypali oves a k naší koze dali seno. Těšil jsem se, že budu mít oves pro kozu. Odjeli. Než jsem se vrátil, někdo oves odnesl. Koně jsem odvedl ke Koskovi na porážku – jejich rány se nedaly zahojit.

Když přijel oddíl Maďarů na stavbu mostu přes Kyjovku, spali u Vedrala v sále (dnešní Podlužan). Těm se vozilo víno, denně byli opilí, zpívali a tančili čardáš. Často mi také dávali vína. Bylo mezi nimi nebezpečno, často se prali, do obce nesměli, do práce museli pod dohledem.

na okna. Dvanáct z nich ulehlo ve světnici a jeden řekl, abychom se nebáli, že se vyspí a jedou „gorod Brno“. Ráno vzali zeťovi baterku a nám dvě poslední lžice. Zeť vzdychl: „Blahoslavená Bystřice.“

Povozy začaly jezdit více od Brna na Slovensko, vezly různé zboží – kola, pneumatiky i celé vozy, koně i krávy. U nás dřív bylo přes 400 kol, po frontě ani jedno. Ke konci roku jich bylo zase 400 a osm motocyklů. Někdy to vypadalo, jako na výročním trhu – i látky, boty a šaty byly k dostání.

Šlo mnoho zajatých Němců, jeden den až 42 tisíc, byli málo hlídáni, jen pár kozáků na koních. Němci se rozlezi po domech a ptali chleba, kterého mi sami jsme měli nedostatek, když nedostali, vyhrožovali nám, že přijdou zpátky a nenechají ani jeden komín stát. Při odchodu volali: „Hail Hitler.“

Stáda dobytka nám stále dělala škody, rolníci chtěli sadit brambory, za slunného dne je vybrali z jam a zasadili na zahradě. Přihnalo se stádo dobytka a brambory sežralo. Brambory se pak na sadbu vozili

z Hrušek. Nespasená tráva byla sečena a sušena, když bylo seno v kopách, muselo hned domů, jinak přišly cizí povozy a seno odvezly. Byly i případy, že rolníci s fúrou byli zastaveni, seno museli přeložit na auta nebo na povozy, a ti s ním pak odjeli. Nasekané dříví nám všechno pálili, uhlím netopili.

Vojenské útvary už bylo málo vidět. Jednou v noci se ozvalo bouchání na okno a volání: „My oficíry!“ Ozval se výstřel a volání: „Ja major, otevřít!“ Otevřel jsem. Stáli tam tři. Na autě měli dva sudy vína, vrata visela jen přidrátovaná, oni je odhodili a auto dali do vrátnice. Chtěli láhev na víno, dal jsem jim pětilitrovou od okurek, z té víno pili, měli chleba, slaninu a vajíčka, museli jsme udělat oheň a vajíčka jim upražit na slanině, jedli i pili jsme s nimi. Byl u nás plukovník, major a kapitán. Já jsem si chtěl nabrat vína do zásoby, nabral jsem si ze sudu do jiné pětilitrové sklenice, major mne chytil, byl zlý, víno mi vzal.

Jely karavany lidí, to byli Němci zavlčeni do Německa, Ukrajinci, Rumuni i Bělorusi. Ti, co jeli vlakem, ptali potraviny. Druzí jeli povozy, zapřaženy měli krávy, voly nebo krávu a koně, přes vozy měli plachty a pod nimi všechn svůj majetek. Když si něco na poli brali a někteří lidé jim v tom bránili, říkali jim: „Vy přece něco máte, ale my doma nemáme nic, vše je zničeno i naše rodiny.“ Nevěděli o svých dětech, ale měli u sebe cizí děti. Ženy hledaly muže, muži zase hledali své ženy s dětmi. Strašná podívaná. Tak jsme měli jít i my z naší vlasti, kdyby byl Hitler zvítězil. Tito měli naději, ale my bychom šli v zoufalství. Když naši občané zlořečili na Rusy, připomněli jsme jim tyto karavany a oni ihned utichli.

Tři děvuchy a dva vojíní hnali velké stádo skotu někde od Hrušek. Sedli si na příkop u Fojtíkového, stádo odpočívalo na polích a jeden vojín se rozhlížel a ukázal rukou na náš domek a povídá: „Tady jsme rabovali.“ Zdálo se mi, že to už bylo dávno, bylo to jako sen. Teď už se dostalo vše nejnnutnější koupit na lístky.

Les patřil knížeti Liechtensteinovi, on byl vždy nepřítelem českého národa, obec s ním dříve vedla o les spor. Občané žádali, aby mu teď byl les vyvlastněn. Byla zřízena komise, byl jsem zvolen předsedou. Usnesli jsme se, že dnešním dnem se zabírá veškerý majetek patřící knížeti Liechtensteinovi ležící v katastru obce Lanžhot a k nám přidělené části katastrů obce Rabensburk a Hohenau – bez náhrady, ve vlastnictví obce Lanžhot. Lesní personál byl vzat do slibu. V lese se ztrácelo mnoho dřeva, tak se zavedl pořádek. Mosty přes Dyji byly zničeny, obnoveny byly předmnichovské hranice, změnili se držitelé pozemků. Všechny pozemky rakouských občanů v našem katastru převzal národní pozemkový fond, les obec, ten byl v roce 1946 převzat státem.

Přijel k nám ministr Hala, lidovec, sliboval obci velkou pomoc, že on sám se o to přičiní a poškození budou spokojeni. Na podzim přišel od něj poukaz na jeden milion korun, právě se braly peníze na vázaný vklad, záložna místo peněz dala úpis.

Mezi lidmi bylo mnoho českých a německých bankovek. Vláda vydala nařízení, že všechny se stahují z oběhu a budou platit jen nově vydané bankovky. Kdo zanesl bankovky na poštu nebo do záložny, dostal úpis na vázaný vklad, na osobu dostal 500 Kč v nové měně, jestli tolik uložil, žádný víc nedostal. Vázaný vklad se uvol-

ňuje k vyplacení ve zvláštních případech Národní bankou v Praze.

Sepisovaly se válečné škody, každý občan si sepsal, o co ve frontě přišel, a dva svědci mu to podepsali. Podepisoval jeden druhému, spravedlivý na to doplatil. Psali si ztrátu prasat, která snědli, kola, která měli, šaty, které měli zakopány, peníze a šperky, o které nepřišli, hodinky ty nejdražší, které neměli, nábytek atd. Bylo nás málo, co jsme psali správnou pořizovací cenu, pořádně jsme na to doplatili. Přišel jsem o vše, chalupu poškozenou, živobytí, mouku, sádlo, cukr, med, včelstvo, šestilampovka, kolo, nádobí, šatstvo. Napsal jsem pořizovací cenu 23 tisíc Kč. Vyplatili mně 9 tisíc. Jel jsem do Hodonína na okres, poukázal jsem na to, řeklo se, že komise posoudila, že asi moje šatstvo bylo staré i to ostatní, když jsem udal nízkou cenu, mám si podat žádost. To jsem učinil, vše se mnou projednali, uznali, ale okres nedostal další peníze, bylo to zastaveno.

Naši občané byli úřady vyzváni, když jsou tak moc poškozeni, aby šli do pohraničí zabírat vše po Němcích. Mnozí občané tam šli, obdrželi každý 65 měr pole, usedlost se stroji, dobytek, nábytek i šatstvo. Někteří, ti první, ještě tam měli více usedlostí, co se jim líbilo, sebrali, nic nedělali, jen pili víno a jedli drůbež a prasata, co mohli prodali, až pak odešli. Přišli tam četníci, utvořily se národní výbory a po odchodu Němců se zavedl pořádek. Syn Ludvík byl přesazen do Březí, velel pohraničnímu oddílu 30 mužů. Zeť Bartoš přešel do Valtic k pohraniční strážci.

Ruské vojsko jelo zpět na Bratislavu, byli i u mne i z armády Koněnovy, to byli jedni i z Moskvy, skvělí hoši. Škoda, že oni u nás nebojovali, bylo by to u nás jinak vypadalo.

V létě jsem jel do Zlína vlakem. Vlak stávil u břelavského hřbitova, šli jsme pěšky na stanici. Mezi Lužicemi a Hodonínem byl přes Kyjovku vyhozený most, tam jsme přesešli do vozů od uhlí, druhé v tom úseku neměli, lokomotiva malá z cukrovaru, jízdní řád nebyl, někde bylo méně vozů, proto na všechny nezbylo místo. Jinde zase jen vozy od uhlí, některé bez stupátek, trať nízko, museli jsme jeden druhého vysázet, tlustí dělali povyk, žádný je nechtěl zvedat. Jeli s námi vězni z táborů, těm jsem radil, aby šli se mnou mezi nárazníky, tam se dalo dobře na vůz vlézt. Měli na sobě trestanecké šaty, byli to Ostraváci a Poláci. Asi za dvě hodiny jsme jeli. Most přes Moravu za Napajedly byl zničen. Přešli jsme po lávce, vlak tam ještě nebyl, šli jsme do Otrokovic pěšky. Ve Zlíně mi vyprávěli, jak u nich fronta hladce prošla, že tam byli i Rumuni, ti taky chtěli brát. Rusové jim v tom bránili, říkali našim, že se nemají dat a mají zavolat Rusy.

Na zpáteční cestě jsem zažil tuto příhodu. V Otrokovicích jsme nasedali do osobních vozů, přednosta upozornil, že v příštím vlaku bude málo místa. Za vlak byly připnuty tři kryté vozy, z nich vyhlíželi nějaké dobře živení vojáci a šacení lidé. U Moravy z vozů vykládali tam čekající dělníci bedny, rance, kufry a nosili to přes lávku, nám bránili četníci do tří vozů nastupovat, že jsou vyhrazeny pro diplomaty. Byly to rodiny s dětmi. Trvalo to tři hodiny, dělníci už byli unavení, četníci naháněli ty, co se jim nedostalo do vozů, aby pomohli, ale majitele nechali nasedat, ty se ničeho netkli. Cestující na to poukázali, četník řekl, že jsou to diplomaty, jeden cestující zvolal: „Já je znám, tam ten je továrník!“ A řekl jeho jméno. „A ten je velkoobchodník,

jsou to Němci z Ostravy.“ Četník předložené listiny zabavil a při osobní prohlídce zjistil, že to nejsou diplomati. Cestující vyházel zboží i Němce a jelo se.

Okna již byla všechna zasklena, vozili jsme materiál na opravu chalup v drážních autech. Jinak se nedostalo koupit vápno, cement, cihly, křídlica, dříví jen prostřednictvím ONV, objednat se muselo u MNV. Někteří občané žádali, aby byli přednostně materiálem zásobeni, vyhořeli, bydleli ve sklepech. Bylo jim sděleno, že na nové domy se nic nedá, jen na opravy, stát zřídí stavební podnik, postiženým se postaví chalupy.

Rok 1946

Národní pozemkový fond přidělil Lanžhotu zabrané pozemky rakouských občanů, ležící v katastru obce, a louky při řece Dyji zvané Pláka a louky ležící v katastru obce Břeclav Pernitálské pastvisko. Kromě toho byly Lanžhotu přiděleny z bývalého lichtenštejnského nového majetku louky: Křenová, Zájízdí, Zadní fleka a z břeclav-

ského katastru Kazůbek. Dohromady několik set hektarů.

Hroby rudoarmějců byly označeny štítky a lidé je zdobili květinami. V Hodoníně se pro ně vykopali hrob, proto jsme všechny u nás padlé vykopali, dali do rakví a auta je odvezla, bylo jich 145. Uhořelí a ti, co je odplavila voda, nemohli být počítáni.

Na Slovensku a Valašsku řádily tlupy banderovců, byli vyhnáni z Polska, byli ozbrojeni, bojovali proti komunismu, šli přes naše území na západ. Kde se jim nedalo, brali násilím. Vláda vydala nařízení zadržet je a odzbrojit. Národní socialisti byli proti tomu, že pryč to jsou bojovníci za svobodu a má se jim pomoci. Byli vybráni důvěryhodní četníci a financí, kteří je šli chytat.

Těmito událostmi se uzavřela jedna z nejtěžších kapitol naší historie, kdy válka skončila, ale její následky jsme nesli ještě dlouhá léta.

Návštěva prezidenta Beneše s chotí v poválečném Lanžhotě před 80 lety

Vladimír Ciprys

O protektorátu Čechy a Morava, válečných útrapách, o osobní statečnosti a hrdinství našich spoluobčanů, ale bohužel i o obětech na životech, byla napsána již řada knih a vzpomínek pamětníků i přímých účastníků těchto událostí. Ztráty na lidských životech a na majetku občanů

městečka, zejména při osvobození Lanžhota v dubnu 1945, byly obrovské a bolestivé.

Pouhý měsíc po osvobození Lanžhota Rudou armádou a jen několik dní po ukončení druhé světové války, projížděl dne 12. 5. 1945 přes Lanžhot konvoj s pre-

Prezident Beneš v Lanžhotě - pohled na ruiny domu k Hrubé hospodě

zidentem Eduardem Benešem a jeho chotí, který se z Moskvy přes Košice, Bratislavu a Brno vracel z dlouhého exilu do Prahy. Pan prezident se kolem 11 hod. dopoledne zastavil i v první osvobozené jihomoravské obci Lanžhot u radnice a jeho přivítání občany bylo asi velmi emotivní a spontánní, soudě podle dochovaných svědectví

Prezident Beneš v Lanžhotě - přivítání pana prezidenta a jeho manželky

a fotografií, ale i podle toho, jak např. událost popsal prezidentův osobní tajemník v exilu Eduard Táborský ve své knize Prezident Beneš mezi Západem a Východem. Praha 1993, s. 243–244.

Dovolím si uvést citaci z jeho knihy:

Jen co čekající spatřili první auto našeho konvoje, vypukla bouře nadšení. „Ať žije prezident Beneš, ať žije prezident Beneš!“ A znovu a znovu. Konvoj se zastavil. Byl by musel zastavit, i kdybychom nechtěli. Pestrobarevná tisícíhlavá masa nás obklíčila neproniknutelným kruhem. Dopředu vystoupil muž a uvítal prezidenta a paní Benešovou. Než dokončil svou krátkou řeč, tekly mu po tvářích slzy. Prezident nemohl ani promluvit, hrdlo se mu svíralo dojetím a konečně ze sebe vypravil slova díky. Oči paní Benešové se lesknou slzami... Nakonec jsme se vrátili na svá místa v autech, pevné sevření davu povolilo a my jsme se zvolna pohnuli kupředu. Jako švihnutím kouzelného proutku znovu

Prezident Beneš v Lanžhotě - uvítání

Prezident Beneš v Lanžhotě

propuká nadšením. Ohlížíme se. Nad hlavami špalíru se tyčí spálené střechy, poškozené zdi a vytlučená okna, jako podivné pozadí pestrého shluku mávajících rukou a vlajek. Konec citace.

Já jsem v té době ještě neměl ani tři roky, a protože jsem byl na konci války

Průvod malých sokolů na smutečním pochodu

Místo zastávky prezidenta dnes

vážně nemocný a v péči obětavého lékaře MUDr. Kepáka, tak si na tyto události nemohu pamatovat. V rodinném albu se nám ale zachovaly fotografie, které jeho přivítání v Lanžhotě dokumentují. Omlouvám se pouze za kvalitu 80 let starých černobílých fotek. Možná, že nejstarší pamětníci poznají na fotografiích i některé naše spoluobčany. Na snímcích jsou vidět, kromě záběrů na prezidentský pár, i škody způsobené na majetku občanů a při pohledu na fasádu kostela, i místa četných zásahů střelnými kulkami. Zajímavé, zejména pro mladší generace, je i porovnání záběru na konvoj prezidenta Beneše od radnice, přes trosky rohového domu směrem k Hrubé hospodě, s dnešní zástavbou. Ještě koncem padesátých let toto místo stále připomínalo následky válečného běsnění.

Podle vyjádření pamětníků byl pan prezident doslova šokován rozsahem poničení Lanžhota. Na jedné z fotek je vidět, že se občané aktivně zapojili, ihned po

Poválečný úklid na náměstí

skončení války, i do úklidu náměstí, kde v pozadí, směrem ke konzumu, můžeme rozpoznat i zbytky vojenské techniky.

Velmi bolestivé pro všechny Lanžhotčany bylo i poničení kostela a zejména jeho věže. Pro co nejvěrohodnější rekonstrukci

bylo potřeba vyhledat všechny dostupné dokumenty. Rodiče mně řekli, že jako jeden z podkladů posloužil tehdy i obraz lanžhotského kostela s folklórním námětem, který pro naši rodinu namaloval kamarád mého otce pan M. Klásek z Kostic. Lanžhotčané po válce oprášili kromě podlužáckých krojů i sokolské stejnokroje, jak je např. vidět na záběru ze smutečního poválečného pochodu žákyň, při pohřbu malé Vlastičky Skusilové. V pozadí, na zdi farní zahrady, jsou rovněž vidět i četné zásahy střelnými kulkami.

V období protektorátu byly zakázány všechny oficiální formy zábavy a krojovaná mládež se mohla zúčastňovat pouze národopisných slavností, které byly organizovány pod záštitou tzv. okresního Ku-

ratoria pro výchovu mládeže v Hodoníně nebo jako členové Krúžku Moravských Slováků ve Zlíně. Nejvíce se do povědomí lidí dostala národopisná slavnost, která se konala 18. července 1943 a jejíž součástí bylo i fotbalové utkání mezi SK Lanžhot a AC Sparta Praha. Rozhodčím utkání byl známý český herec a příznivec a mecenáš Sparty, Vlasta Burián. Slavnosti se zúčastnilo podle záznamů až 6000 lidí. Jako dokumen-

Program národopisné slavnosti

vot prohrál. Někdo mu podal deku, aby se do ní zabalil a zavezl ho autem domů. Ani vděčnost rodičů Štípských ho nemohla potěšit, protože věděl, že Františkovi Konrádovi už nepomůže nikdo. Rodiče Konrádovi prožili 14 bezesných nocí s úzkostí, jestli se jejich syn najde. Celá dědina s nimi soucítila a hledala ho. Našel ho, až opadla voda, náhodný rybář v jámě u 2. mostu. František měl roční sestřičku Boženku, která tuto událost zná z vyprávění rodičů. Vzpomíná si, že jí říkali, že byl

Redakční rada děkuje Milanu Žaloudkovi za darování publikace po Pavlu Holobrádkovi do archivu města. Ve zpravodaji Vám budeme postupně přinášet zajímavé historické články a tady je jeden z nich.

Jak začínaly...

Petr Pavel – deník Rovnost 1969

Rok 1890 byl v Lanžhotě stejný jako všechny, které mu předcházely; plný únavné a lopotné dřiny vesnického lidu. Obcí nejezdil ještě vlak, lidé nevěděli, co je to rádio, kino, ba ani novin nebylo v obci mnoho. Vesnice žila sama pro sebe, bez spojení s ostatním světem. V té době nebylo ani kalendáře zapotřebí. Bylo-li třeba časově blíže vymezit pamětihodnou událost anebo nějaký významný čin, pak se to stalo po žních anebo před hodem, či za stárkování Tomáše Pyskáty či Jakuba Palanského. Dívky sedávaly za pecí, dokud si pro ně nepřišel ženich a učily se vyšívat. Na mládence čekala služba čeledína u sedláka, protože v kraji nebyly továrny a peněžité výtěžek byl vzácný. Žilo se z toho, co dala matička země a lanžhotský les.

Kdo se mohl vyučit řemeslu, měl sice větší předpoklady k lepšímu životu, ale

hodnější než ona. Ve zpravodaji č. 2/2024 na něho vzpomněl Vladimír Ciprys, že byl dobrým kamarádem a společníkem jejich dětských her.

Otevřeme svá srdce vzpomínce na Františka a pošleme mu pozdrav z rodného kraje se vši krásou, který, ač mladý, měl tak rád. K jeho počtě pod Komárnovem každé jaro vyrostou pomněnky a sedmírásky, slunce pozlatí hladiny řek a lužní les bude po staletí tento příběh dalším generacím vyprávět.

mezi nevýdělečnými spoluobčany zase možnosti peněžitého výtěžku nebyly velké. Nemělo tedy na Slovácku řemeslo zlaté dno. Jedině někdejší jasnost kníže pán potřeboval zručné řemeslníky.

Opravdovým „ternem“ bylo dostat se k uhlířům do Vídně. Pěšky se chodilo do Břeclavi na štácion, ráno o půl čtvrté, aby

ta čertovská mašina odvezla člověka tam, kde se zlaťáky jen sypaly a kde se žilo na vysoké noze, aby člověk, mající nějaký ten vydělaný krejcar v kapse, mohl v neděli na vesnici dělat v šenku pána!

Nebyly to lehce vydělané peníze. Kolikrát bylo nutno vynést těžkou putnu uhlí na zádech do kolikátého poschodí, daleko víc cennější bylo poznání nového světa, obohacení vesnického rozhledu poznatky z města a zejména styk s kolektivem dělníků, poznání dne solidarity.

Pacholka měl každý sedlák jen jednoho, děveček přijal na práci raději více. Pracoval proto každý šohaj sám. Chlapci se sice sdružovali v chase, „zbúzali“ po nocích, vybíjeli hospody, avšak nebylo zde dělnické uvědomění, pocit pracovního kolektivu a jeho síly.

To uhlíř, to byl už světa znalý chlap, nikoliv vesnický pohunek. Patřil k dělnické třídě, věděl, že ta umí za svoji mzdu i bojovat! To byla ta pravá síla, kterou marně hledal doma na venkově. Od dělníků ve městě se

učil i jejich myšlenky tlumočil doma v rodě obci při besedách.

Bylo proto opravdu velké pozdvižení v Lanžhotě roku 1890, kdy dělníci pracující ve Vídně při uhlí oslavili doma 1. máj. Přemluvili hned ráno také dělníky a řemeslníky zaměstnané v obci při stavbě zámečku knížete z Liechtensteinu, aby nepracovali a oslavovali s nimi dělnický svátek.

Bylo to cosi nového, revolučního v klidném životě zemědělské obce, která dosud světla jen církevní svátky. Ihned byly z vyššího rozkazu uzavřeny všechny hostince, aby dělníci neměli možnost se shromažďovat. Uhláři proto chodili se zpěvem po ulicích obce, veselili se ze svého svátku a strhovali s sebou i zemědělskou mládež. Četníci i obecní výbor museli toho dne udržovat pořádek v ulicích až do večera.

Takové byly začátky dělnického hnutí v naší zemědělské obci. Tak začínaly slavné 1. máje na Břeclavsku. Já, Anton Lošák,

obecní kronikář a slouha, byl jsem toho svědkem...

Vzpomínka na Ing. Bohumíla Balgu ml.

Jiří Netík, emeritní vedoucí poleší Soutok

Dne 22. 4. 2025 by oslavil 70. narozeniny Ing. Bohumil Balga. Boban, jak se mu říkalo, vystudoval Střední ekonomickou školu v Břeclavi. Pak pokračoval ve studiu na Vysoké škole zemědělské, fakultě lesnické v Brně. Po ukončení vojenské základní služby nastoupil na Lesní závod Znojmo. Pracoval na manipulačně – expedičním skladě v Šumně. 1. 11. 1980 nastoupil k Lesnímu závodu Židlochovice, TES Břeclav, jako technik pro přibližování. Po krátké době odchází na ústředí

LZ Židlochovice, kde pracuje jako před-

seda SSM a referent pro bezpečnost práce. Odchodem stávajícího vedoucího provozu do penze, nastupuje na jeho místo

jako vedoucí provozu. V roce 1991 nastupuje po Jaroslavu Holém jako vedoucí polesí Lanžhot. Techniky mu dělají Zdeněk Večeřa a Stanislav Mlýnek. Následně pak Ing. Václavský. Od roku 1993 Ing. Havel Hromek. Ing. Bohumil Balga nečekaně 14. 12. 1996 náhle umírá. Byl vášnivý myslivec a rybář. Diplomovou práci dělal na téma obory LZ Židlocho-

vice. Zasloužil se o zvelebení polesí (zámečku) Lanžhot a jeho okolí. Vytvořil pomník lanžhotských kladarů (kláda na sáních). Zasloužil se o revitalizaci kanálů v oboře Soutok. Díky obnově kanálů les přežil a pracovníci AOPK mají co chránit.

Čest jeho památce!

Mons. Josef Valerián žil mezi námi v letech 1968-1976

Marie Petřlová

Motto

„Vydržet a nepadnout“

Tato slova jsou vytesána na pamětní desce Mons. Josefa Valeriána, kterou s láskou vytvořila místní sochařka MgA. Miroslava Ševčíková. Její odhalení se uskutečnilo na Moravci 16. 3. 2025 u příležitosti jeho 100. výročí narození. Celá Vysočina zalitá sluncem se přišla poklonit památce oblíbeného otce Josefa včetně devíti farníků z Lanžhota. Děkovnou mši sv. sloužil biskup Mons. Pavel Posád. Po slavnostní mši před kostelem pamětní desku svého přítele spolu se sochařkou MgA. Ševčíkovou odhalil a poželhal. Starosta Oldřich Uhlíř s vděčností vzpomněl na jeho obětavou zásluhou 40 letou činnost nejen v oblasti církevní, ale také za vše, co opravil a vybudoval a za peněžní dar, který věnoval farnosti, který obdržel po rehabilitaci za dobu prožitou ve vězení. Že byl Mons. Valerián vážený a oblíbený, bylo zřejmé z velkého množství přítomných i členů KPV. Zlatým hřebem této pietní slavnosti byla

Radek Hanskut fotograf Člověk a Víra

nádherná píseň od Jiřího Zmožka Píseň vděčnosti ti zpívám Pane můj, která rozechvěla srdce všech účastníků. Byla to nejmilejší píseň Mons. Valeriána. Ohlédněme se zpět do minulosti P. Josefa Valeriána za jeho životní poutí.

Křest Miroslavy Strakové r. 1971

Narodil se 15. 3. 1925 ve Zborovicích. Své dětství prožil se sestrou Olgou v Boskovicích. Po studiu na gymnáziu a kněžském semináři ho biskup Karel Skoupý v roce 1949 vysvětil na kněze. Začínal jako kaplan v Jaroměři u faráře Podveského. V té době byla zatčena jeho sestra Olga kvůli pohledu od nadřízeného z emigrace. Poněvadž odmítla spolupráci s StB, byla uvězněna na dva a půl roku. 2. 7. 2051 byli v Babicích zastřeleni tři příslušníci MNV. Komunisté namluvili lidem, že vraždy připravili kněží a církev. Když za týden sloužil kaplan Valerián v Babicích mši, lidé ho vypískali a málem

utloukli kamením. Jedenáct lidí bylo odsouzeno k trestu smrti, mezi nimi tři kněží Jan Bula, Václav Drbola a František Pařil. U P. Jana Buly a Václava Drboly se mělo letos v Brně uskutečnit blahořečení. Z dů-

Svatba Věry a Jana Hostinových

také biskupové Frant. Tomášek a Karel Otčenášek. Stálé výslechy a týrání nikoho nezlomilo a nedonutilo podepsat spolupráci s StB. V roce 1953 byl poslán na vojnu sloužit k PTP. Po vojně získává státní souhlas a začíná v Ořechově. V lednu 1963 je znovu zatčen za podvracení republiky v kázání a odsouzen na dva a půl roku do vězení a zákaz vykonávání povolání na čtyři roky. Trest si odpykával v těžkých podmínkách ve Valdicích. Po propuštění pracoval jako dělník na pile v Boskovicích. V roce 1968 u nás zemřel farář Fran-

vodu nemoci a úmrtí papeže Františka se odkládá na jaro 2026.

V srpnu byli zatčeni i děkan Podveský a posléze kaplan Valerián. Díky statečnosti děkana Podveského, který svého kaplana horlivě bránil, poslali P. Valeriána na 18 měsíců do izolace v Želivě. Byli tam

liky v kázání a odsouzen na dva a půl roku do vězení a zákaz vykonávání povolání na čtyři roky. Trest si odpykával v těžkých podmínkách ve Valdicích. Po propuštění pracoval jako dělník na pile v Boskovicích. V roce 1968 u nás zemřel farář Fran-

tišek Streit a biskup Skoupý posílá P. Valeriána do naší farnosti. Při setkání říkával, že byl spokojený všude, ale v Lanžhotě byl šťastný. Bylo to první místo, kde mohl po dlouhé době začít vykonávat své povolání. Zamiloval si kroje, lidové zvyky a písně. Jak byl rád, když se na církevní slavnosti mládež oblékla do krojů. Nechal v kostele vymalovat ornamenty ve tvaru srdce, které byly teprve před dvěma lety obnoveny. Zanedlouho přišly na faru řádové sestry Loyola a Bedříška. Založil velký dětský pěvecký sbor - 72 dětí. S nacvičováním písní mu pomáhala sestra Bedříška.

Získal si srdce dětí, mládeže i ostatních farníků. Byl velkým ctitelům Panny Marie. Májové pobožnosti bývaly každý den. Děvčátka v kroji ráda říkala básničky a kladla před její sochu květiny. S velkým elánem se pustil do oprav. Na faře byla vyměněna okna, zavedeno topení na naftu a provedena fasáda. V kostele se instalovalo nové elektrické vedení, v presbytáři byl položen mramor a také s ním obloženy některé zdi. Aby mohla děvčata v kroji snadněji procházet při oře, byl hlavní oltář posunut od zadní zdi. Manžel vždy vzpomínal, jak spolu tvořili obětní stůl a ambon. Oprava pozlacených míst v kostele plátkovým zlatem z Rakouska

byla důvodem pro komunisty a církevního tajemníka, aby se zbavili pracovitěho kněze. Báli se jeho oblíby a vlivu, jaký měl hlavně na mládež, s kterou si velmi rozuměl a mohl se vždycky spolehnout na její pomoc. 11. května 1976 sloužil v našem chrámě mši sv. naposled. Zpěváci mu zazpívali dojemnou píseň a otec Josef se loučil se vším, co měl tak rád. Vděční farníci na něho nikdy nezapomněli. Když byl přeložen na Moravec, než se seznámil s lidmi, jezdili mu při opravách pomáhat. Bůh mu dopřál dlouhý život a žehnal všemu jeho dílu. K sobě ho povolal na velikonoční neděli 27. března 2016 ve věku 91 let. Na pohřbu se s ním rozloučili také farníci z Lanžhota spolu s děkanem Chybou. Po odhalení pamětní desky jsme se zastavili na moraveckém hřbitově u jeho hrobu s tichou modlitbou s přáním, aby v nebeském království poznal, co Bůh připravil těm, kteří ho milovali a věrně mu sloužili.

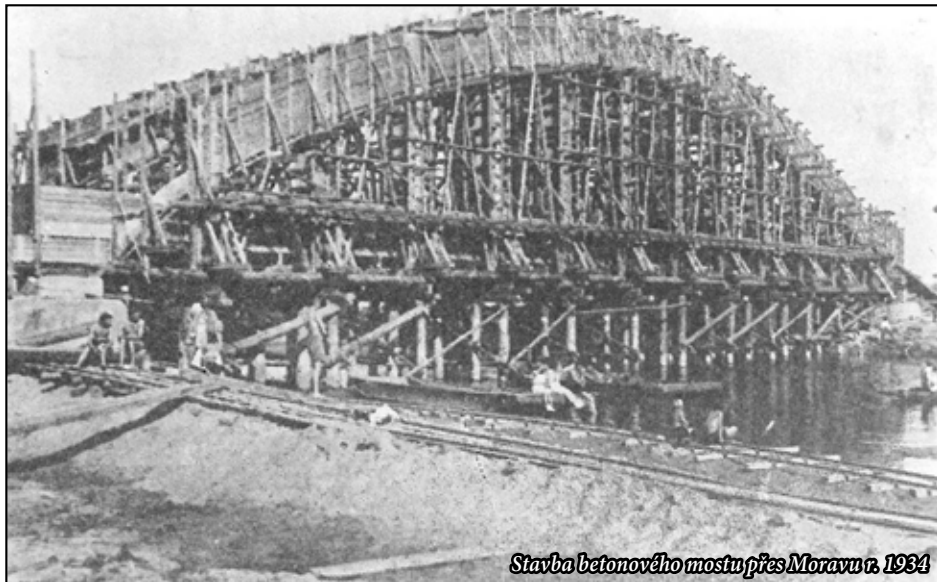
PS: V roce 2000 ho papež Jan Pavel II. jmenoval kaplanem Jeho Svatosti. V r. 2007 mu brněnský biskup Cikrle udělil medaili sv. Petra a Pavla za obětavou kněžskou službu. Roku 2012 byl vybrán mezi osobnosti Vysočiny za statečnost v době totality.

Část zajímavé historie Lanžhota

Antonín Svačina

Ve zpravodaji 1/25 jsem měl článek o Otis zájezdech. Jako průvodce těchto zájezdů jsem informoval účastníky zájezdu o místě, kde se nacházíme, kolik je obyvatel, jaká je nadmořská výška,

přes kterou řeku jedeme, případně jaká je délka tunelu. Taktéž jsem měl připraveny různé zajímavosti a jedna z nich byla o Lanžhotě. Byl to výběr z knihy Lanžhot – příroda a dějiny z r. 1983, kni-

Stavba betonového mostu přes Moravu r. 1934

ha podrobně popisuje dějiny Lanžhota od pravěku až po rok 1978. Kniha má 500 stran a podílel se na ní autorský kolektiv 15 vysokoškolských odborníků, mezi nimi i Ing. Lošťák, bývalý správce polesí Soutok.

Takže první zmínka související s budoucím Lanžhotem pochází z r. 1331, kdy ves Strážovice se nacházela přibližně v místě dnešního Lanžhota, a v tu dobu patřila pod správní středisko Týnec.

Strážovice postupně zanikly a na jejich místě v roce 1384 vznikla nová obec, a to pod latinským názvem Landshut (česky Zemská stráž) a název obce byl postupem doby změkčen na Lanžhot.

1. most přes řeku Moravu byl postaven r. 1372 za panování markraběte Jošta Moravského. Roku 1496 se Lanžhot stává majetkem Liechtensteinů, kteří se dostali do Čech v roce 1371 a v r. 1619 byl Lanžhot spojen se statkem ranšpurským. Dnešní Rabensburg je partnerským měs-

tem Lanžhota. V roce 1873 byla v Lanžhotě rebelie vůči Liechtensteinům kvůli ztrátě privilegií, které Lanžhotčané měli za střežení hranice z Uher přes řeku Moravu. Kníže pán nechal vzpouru potlačit, když do Lanžhota nechal nasadit prapor vojáků pluku Rossbach. Od r. 1890 je v Lanžhotě lovecký zámeček, který nechali postavit Liechtensteinové. Majetkem Liechtensteinů byl Lanžhot až do roku 1945, než jim byl v Čechách veškerý majetek odebrán za kolaboraci s Němci. Významný pro Lanžhot byl r. 1683, kdy Turci chtěli zničit celou habsburskou monarchii a oblehli Vídeň v počtu dvou set tisíc vojáků pod vedením Kara Mustafy. Turky podporovali uherští vzbouřenci hraběte Tokolyho a tatarské jízdní oddíly. Uhři a Tataři vpadli přes Lanžhot na Moravu a dostali se až po Brno. Turecké vojsko bylo poraženo u Vídně vojskem pod vedením polského krále Jana Sobieskiho. V tu dobu se do tureckého tábora dostal

Stavba železničního mostu přes Moravu r. 1923

vídeňský kupec Kolčinski, který se tam naučil vařit kávu, založil ve Vídni několik prosperujících kaváren a tureckou kávu pijeme do dneška.

Zpět k Lanžhotu, železniční most před řeku Moravu je z r. 1913, dvoukolejná trať z Břeclavi je z r. 1929, silnice z Lanžhota na Slovenko je z r. 1932, měla devět mostů kvůli záplavám, byla osázena topoly, některé směrem na Brodské jsou tam dodnes. Stávající most přes řeku Moravu je z r. 1930, do té doby tam sloužila kompa (přívoz). Lanžhotský kostel je Povýšení svatého Kříže, jeho výška je 42 m a stejnou výšku má i hodová mája. Hody bývají v Lanžhotě v září po sv. Ludmile. Obrovskou událostí bývá stavění hodové máje, zúčastní se tohoto několik stovek lidí. Zážitkem je po postavení máje choral Ta lanžocká mája tenká, který zpívá celé náměstí, nikde jinde toto nemají. Lanžhot má ve znaku dubovou větvičku se třemi žaludy, prapor s tímto znakem

bývá vyvěšen na budově městského úřadu při lanžhotských hodech.

Škola je z r. 1924, máme i sochu rudoarmějce, udává se, že při osvobození v r. 1945 padlo asi 2000 ruských vojáků. Lanžhot byl osvobozen 11. 4. 1945 po šestidenních bojích jako první obec na Moravě. Lanžhot byl osvobozen vojsky maršála Malinovského a podle něho se měl Lanžhot po r. 1945 jmenovat Malinov.

Pro srovnání s dneškem měl Lanžhot při sčítání v roce 1910 3 186 obyvatel, 198 koní, 650 ks hovězího, 797 prasat, 2 389 hus, 1 960 kachen a 53 koz. Dnes má Lanžhot asi 3 800 obyvatel a počty uvedeného minimální. To bylo něco z historie Lanžhota.

Únik gestapu

Jan Třetina

Podařil se strýci Emilu Horákovi. Před tím byl totálně nasazen na práci v Německu u říšských drah (Reichsbahn). Když tam začalo nebezpečné bombardování, podařilo se mu snadno uprchnout ve služební uniformě Reichsbahnu a své volné jízdence. U našich četníků zjistil, že ho někdo udal, a proto jej začali v domově hledat. Naši četníci byli u toho doprovázeni gestapem. Četník Bednář, který bydlel na starém mlýně, měl syna, kterého vždy poslal strýce varovat, aby se ukryl. Jednou, když neměl službu, přišlo gestapo s jinými četníky.

Po zabouchání na chodbové dveře (zvonek jsme neměli) jsem otevřel důstojníku gestapa. Strýc jej zahlédl a začal utíkat přes dvůr do vinohradu. Tam však stál další gestapák s připravenou puškou.

Strýc zvedl ruce a vracel se do chodby, která byla prázdná a gestapák se bavil zatím vedle s matkou v kuchyni. Strýc proběhl chodbou na ulici. Tam byla další hlídka gestapáka s četníkem, ale naštěs-

Emil Horák v říšské uniformě při totálním nasazení

tí nepřipravena. Četník se sice rozběhl, ale na zledovatělé silnici upadl (možná i schválně). Naproti domu je nad železničí svah s akáty. Strýc tam seběhl a utíkal zahradami včetně zámecké, kterými se dostal až na tehdejší Kradlov. Následně se ukrýval u známých a rodiny.

V té době byli u nás ubytováni dva celníci, brněnští Němci z Heršpic. Těm se přes své známé v Reichsbahnu v Břeclavi podařilo přeložit strýce k nim, když jim někteří zaměstnanci chyběli.

Emil Horák hraje za klub Hildesheim, čtvrtý zprava

Krátký historický exkurz

redakce

Lanžhot byl po staletí víceméně zemědělskou obcí. K výraznějšímu rozvoji řemesel došlo v 17. – 18. století, kdy v Lanžhotě byly cechy zámečnické, truhlářské, ševcovské, krejčovské a tesařské. Ve 20. letech minulého století stál v Lanžhotě mlýn, který však relativně

v krátké době přestal plnit svoji funkci a dnes jej de facto připomíná pouze zbytek vodního náhonu. (Kuča, 1998)

Složité situace pro Lanžhot nastala po Mnichovské dohodě. V sobotu 1. října 1938 začalo být hitlerovskými vojsky obsazováno první pohraniční pásmo. Oblast jižní Moravy byla dodatečně určena jako páté pásmo s termínem obsazení do 8. a 9. října. Nová hranice byla určena tak, aby okleštěná republika nebyla schopna samostatného života. K říši byla připojena i města a vesnice, ve kterých drtivou část tvořila česká většina, která však měla důležité strategicko - ekonomické postavení. Například sousední Břeclav (v roce 1930 zde žilo 11 220 Čechů a jen 1 582 Němců), Charvátská Nová Ves (1 880 Čechů,

Kuffnerův cukrovar Břeclav

24 Němců), Poštorná (3 617 Čechů, 189 Němců) a konečně Hlohovec (1 403 Čechů, 13 Němců). Obsazení Břeclavi zásadně zkomplikovalo život Lanžhota, který měl přirozený spád právě do Břeclavi. Zanikl soudní okres břeclavský, proto obce, mezi nimi i Lanžhot, jež zůstaly na území republiky, byly přiřazeny do hodonínskému okresu. Lanžhot se stal přechodem do Německa a byl zde zřízen celní úřad a policejní expozitura pro pasovou kontrolu. Připojení Břeclavi k Německu mělo rovněž zásadní dopady na existenční zajištění obyvatel Lanžhota. Všichni zaměstnanci státních drah z Lanžhota (cca 340 osob), kteří byli dosud zaměstnáni v Břeclavi, byli přemísťováni do vnitrozemí a někteří se tak následně odstěhovali. Rovněž bylo

Pila v Břeclavi r.1929

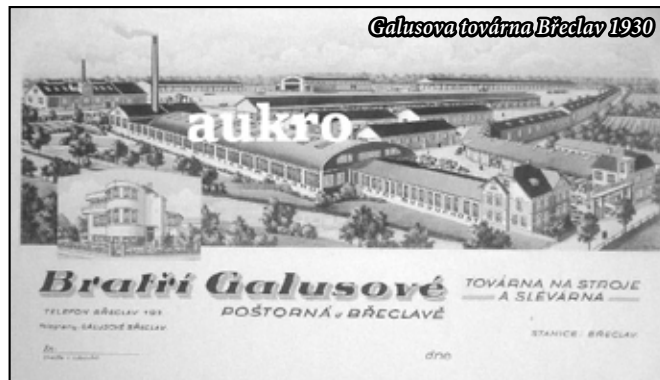
z 924 domů shořelo do základů nebo bylo zbořeno 229, 483 domů bylo těžce poškozeno. Zbytek domů byl poškozen lehce. Občanům, kteří ztratili celý svůj majetek kvůli válečným událostem, bylo

nabídnuto, aby se odstěhovali do pohraničí. Tam zůstaly po odsunutých německých obyvatelích volné usedlosti. Celkem odešlo do pohraničních oblastí 18 rodin.

V druhé polovině minulého století nejvýznamnějším zaměstnavatelem v obci bylo JZD Lanžhot, jehož význam stoupl ještě více v 80. letech, kdy došlo k jeho sloučení s JZD Kostice a Tvrdonice, kdy s platností od 1. ledna 1975 začalo hospodařit na katastrech těchto obcí JZD Podluží se sídlem v Lanžhotě až do roku 1989. (Vermouzek, 1983)

postiženo lanžhotské dělnictvo. Jen na lichtenštejnské pile pracovalo více než 120 lidí, další v počtu kolem padesáti pracovali v Galusově továrně na mlátičky, která sídlila v Poštorné, a desítky dalších včetně učňů, kteří pracovali u menších breclavských firem. Tito zůstali bez práce (většina dělníků z nedostatku příležitosti v protektorátě odešla pracovat do Německa). Obec byla rovněž výrazně postižena v rámci konečné úpravy hranic s Německem, když ztratila více než dvě třetiny svého katastru. Katastr Lanžhota po roce 1924 měřil 5398 hektarů (z toho bylo 3165 ha lesa a 2233 ha ostatních pozemků), po této úpravě byl zmenšen o celých 3672 ha (2801 ha lesa a 871 luk).

Stejně jako počátek války, byl pro Lanžhot krutý i její konec. O obec byly sváděny tuhé boje, které trvaly skoro celý týden. V důsledku těchto bojů

Dívaldelní kroužek p. uč. Marie Uhrové

Věra Hostinová

Motto: Hudba, zpěv a divadlo byly a budou vždy významným kulturním činitelem lidově-výchovným měřítkem kulturní vyspělosti a činnosti té, které obce!

Maminka a divadlo!

Už při studiích na Učitelské akademii v Bratislavě (1942–1946) se ráda zapojovala do nacvičování kratičkých her pro mládež s církevní tematikou. Čtyři roky strávila ubytovaná na učitelské koleji v klášteře u ursulinek. Řádové sestřičky – vychovatelky byly přísné, ale milé a přístupné k volným chvílím svých svěřenkyň. Po modlitbách a učení rády spolu zpívaly a hrály na hudební nástroje. Po ukončení studia dostala maminka umístěnku na Kopanice – Vrbovce. Byla na jednotřídce,

kde učila všechny děti prvního stupně – byla učitelkou, ředitelkou i katechetkou. Svým milým přístupem k dětem, rodičům i ostatním lidem si získala svoji důvěru a kamarádství. Po domluvě s mládeží zde nacvičila divadelní hru bratří Aloise a Viléma Mrštíků Maryša.

Po provdání za Františka Uhru a přestěhování do Lanžhota, v r. 1949 začala učit na místní ZDŠ. I zde se začala zajímat o nacvičování divadelních her, kterých nacvičila spoustu, ale zde je jen malý výčet.

V Lanžhotě se divadlo hrálo, co maminka zaznamenala, od roku 1953.

Prvním byl spolek Orel, kde nejvíce režíroval p. František Morávek a prof. Pavel Holobrádek. Hodně se hrávalo divadelní představení pro děti o Kašpárkovi v sále Hrubé hospody (bývalé kino, dnes Společenský dům).

Další divadla nacvičoval spolek Sokol – Antonín Mayer, Vojtěch Bartoš, uč. Antonín Svačina, uč. Vlasta Ciprosová, Antonín Taroba, Jan Slovák a přidala se i moje maminka.

Moje vzpomínka na divadelní hru Aloise Jiráska

Lucerna, která se hrála v hospodě u Škápíků. Skvělý výkon předvedla Marie Zonygová (Landaorka) jako kněžna a veselého muzikanta Kláška hrál Franišek Michalica st.

V roce 1967 Sokol sehrál, za režie Ant. Mayera, poslední divadelní hru dospělých od Moliéra Chudák manžel a Její pastorkyňa, kde jsem také hrála i já děvečku z chasy. Bylo to krásné představení na Sokolském stadionu. Kdo hrál, určitě rád vzpomene.

Od roku 1972 byla divadla hrána jenom dětmi ze ZDŠ – divadelní a požárnícký-kroužek v režii maminky. Všechna dětská představení se hrála vždy dopoledne pro školní děti v tělocvičně a večer také pro dospělé. Jezdilo se i do okolních obcí – Tvrdonice, Prušánky aj., ale i na Slovensko do Brodského a Závodu – to byla družeb-

ni obec s naší školou. Večerní představení bylo obohaceno o hraní mládežnické DH Zituška (1962), před představením a o přestávkách. Za odměnu se uskutečnil výlet dětí a dechové hudby Zitušky do Bratislavy. Maminka domluvila s jedním městským požárníckým sborem návštěvu – prohlídku s ukázkou požární techniky. Ukázka – sjíždění z vysoké budovy záchranářským pytle (tunelem) zaujalo odvážné chlapce, kteří si to mohli vyzkoušet. Po projetí až dolů měli roztrhané ponožky, ale všem se to líbilo. Navštívili jsme lunapark Petržalka u Dunaje (dnes je tam postaveno sídliště). Povezili jsme se na koločci, houpačkách, přeletovačkách, které u nás na hody ještě nebyly, viděli jsme strašidelný hrad a jiné. To byl pro všechny velký zážitek.

Výběr některých divadelních her s fotografiemi

Asi v roce 1958 zahajovala maminka svou divadelní režii s dětmi. Na fotografii jsou postavy z několika pohádek. Vůz s koňmi pana Cipryse (Vendelína) projížděl po Lanžhotě. Pěkná vzpomínka...

Moje první hraní bylo v pohádce Na zakletém zámku v r. 1959, kde jsem pouze seděla u královského trůnu jako páže.

Moje maminka se vždy snažila, aby se do hry zapojilo co nejvíce dětí (herců). V každé hře si vždy něco přidala – taneček víl na paloučku, strašidýlka, taneček muchomůrek atd., i když to nebylo napsáno v textu hry. Hrávalo 30 až 40 dětí školního věku. Používaly byly zůstatkové kulisy – stromky, hradby zámku. Stoly a židle se přinesly. Oblečení bylo na rodičích, kteří ho rádi pro děti vytvářeli, šili. Náповědu prováděli učitelky Růženka Němečková, Zdena a Jana Hrubé, Marie Jirmanová i moje sestřenice Milka Kurtulíková, později i já. Taky jsem hrávala se spolužačkou Lidkou Dršťkovou a Naďou Třetinovou za oponou na housle, např. při tanečku víl. Hromy a blesky

byl hřmot plechu za oponou. Skladby písní se hrály na gramofon. Bylo sehráno několik pohádek o princeznách, zvířátkách, Honzovi, Rumcajsovi. Bylo to náročné nacvičování, děti byly živé, ale vždy spokojené se svým výkonem.

Rok 1962 Sestry a růže podle pohádky Kráska a zvíře

Zde hrála moje starší sestra Maruška jednu z dcer a já s kamarádkou Aničkou Veselou jsme hrály dívky z vesnice.

Rok 1966 Písnička pro princeznu

Zde jsem hrála princeznu a písničku mi zpíval místo Jirky Ondryšky, který hrál chasníka, z gramofonu Vašek Neckář: Tu kytáru jsem koupil kvůli tobě...

Rok 1971 Helenka a její králíček

Tato hra byla náročná na kostýmy (králíci, Vocho-můrky), o které se postarali rodiče.

Rok 1976 Smutná princezna

Zde už hrál i bratr Fana Uher - kašpárka, který rozveseloval princeznu. Honzu hrál jeho spolužák Břeťa Osička a dál tady hráli ostatní jeho spolužáci.

Rok 1979 Pohádka z Honzovy Lhoty

Zde hrál můj bratr obecního policajta, kterému jsem přešivala výložky, límeček a klopy sytě oranžovou látkou na železničářském saku.

Toto byla poslední hra a činnost divadelního kroužku v roce 1980 skončila. Maminka odešla do důchodu.

Rok 1997 divadelní pásmo Od adventu do Tří králů

K této spolupráci na nácvičku přizvala paní učitelka Zdena Hrubá a Jana Hrubá moji maminku. Ve hře jsou předváděny zvyky a činnosti adventní doby, Vánoce a příchod Tří králů. Představení

bylo natočeno i na VHS kazetu, která bohužel není.

Rok 1998 Žofinka a drak Dynamit

Po úspěšném divadelním pásmu byli žáci osmých tříd nadšení a ochotní pokračovat na dalším divadle. A to bylo poslední, na kterém maminka v důchodě vypomáhala.

Touto vzpomínkou mamince moc děkuji.

Jaký kroj – tak se stroj?

Petr Paulík

Nějak tak to říká jedno úsloví, které mi vytanulo na mysli s blízcími se tvrdonskými slavnostmi, kdy i ten, komu je chození v kroji cizí, má najednou potřebu sounáležitosti s krojovanými, ať už přímo brát kroj na sebe nebo si ho půjčit či se aspoň o tuto tradici zajímat účastí na ní, ať už je odkudkoliv.

Když jsem začátkem tohoto roku v rychlíku do Brna přistoupil do kupé se dvěma páry „šikmookých“ mladých lidí a zjistil vzápětí, že se jedná o Japonce, zajásal jsem – budu si moci alespoň po dlouhé době osvěžit své znalosti základů tohoto šileně těžkého jazyka. Což i snad šlo, byť jsem několikrát musel pronést prosbu: „Motto jukkuri hanaste kudasai“ – čili „Mluvte prosím pomaleji“, abych pochopil, z jakého kongresu o lidovém evropském umění se vracejí. Já jim hned sděloval svůj obdiv nad tím, jak dva jejich krajané loni na strážnických slavnostech excelentně předváděli slovácký verbuňk, i s patřičným předzpěvem a samozřejmě oděni

v dolňáckém kroji. (Což pochopitelně omlouvá to úsloví v názvu mého příspěvku – jaký kroj). Nemohli přece verbovat v japonském lidovém kroji – byť děvčátům, jak mně říkaly, kimono není cizí.

Obdobně v době našich, tedy moravských hodů se jich chasa neúčastní v tom, v čem v současnosti chodí – rifle apod., kroje si půjčuje – mluvím o častých výpůjčkách krojů na Mikulovsku či směrem k Brnu, kde o původních krojích nemají ani „šajni“. Naopak – teď, na Boží hod velikonoční jsem zaznamenal u starobřeclavské chasy, která dělala krojovanou stafáž při mši

kolem oltáře v břeclovském kostele, že ač nosí bohatě cifrované barevné šňůrované červenice běžné v okolí Podluží, měli na sobě červenice pouze s modrým šňůrováním, čili že se snažili o ono původní dávné zdobení nohavic na Podluží, a tak je v pořádku, že opomenuli ono – „jaký kroj, tak se stroj“.

Veteráni udolali Amatéry

Radek Janík

15. ročník Uliční ligy v kuželkách skončil po uzávěrce prvního zpravodaje letošního roku, a tak jsem nemohl veřejně vyhlásit vítěze. Celkem se soutěže zúčastnilo 11 družstev. Chtělo by se říci, že favority byli Amatéri, kteří sahalo po vítězném triplu, ale s každým zápasem se zlepšující Ve-

teráni byli pomyslnou hrozbou pro loňské a předloňské vítěze. Nejprve vítězové v semifinále porazili Jablonoňáky, kterým se neštěstí probojovat se do závěrečného boje. Na druhé straně v semifinále udolali Amatéri Benfiku, což je uskupení kluků z B týmu fotbalu. Finále přineslo vynikající kuželky,

110 průměrně sražených kuželek na zápas. Ale o to vůbec nejde. Vždy šlo o to se sejít, „poklábosit“, postěžovat si na zdraví – i kuželkářům jdou roky nahoru – a samozřejmě vše zapít dobrým mokem o patro výše u Břeti a Jitky v hospodě U Bartošů. Tak

kdy vítězné družstvo zvítězilo rozdílem 12 kuželek. Putovní pohár tak převzal s rukou pořadajícího Radka Janíka a majitele kuželny Břeti Osičky kapitán Štefan Viša. Celkem se ročníku zúčastnilo 70 hráčů včetně žen.

Nejlepším hráčem byl vyhlášen Radek Habáň z Amatérů, který ukončil své skóre v průměru sražených kolků na čísle 233,1. Nejlepší ženou se stala Věrka Šimáčková z Pohodářek (213,6). Pro zajímavost, nejmenovaný hráč s nejmenším průměrem opanoval číslovku

že pokud nás nepíchne čínský komár a Břeta na nás nevalí „kúťanské“ cla, sejdem se opět po tradičních hodkách v 16. ročníku Uliční ligy v kuželekách.

Děkuji všem kapitánům, že se starají.

Činnost oddílu stolního tenisu v sezóně 2024-2025

Zdeněk Darmovzal,
předseda klubu oddílu stolního tenisu

obsadilo 1. místo, a v těchto dnech jsou již ve finále play-off, kde zabývají o postup do KP1. Za družstvo nastupovali především tito hráči: Michal Koníček, Zdeněk Darmovzal, Imrich Wirth, Petr Hrubý, v některých utkáních si zahráli i hráči z céčka.

Družstvo „C“ hrálo Okresní

prebor I. třídy a po dramatickém závěru soutěže skončilo rovněž na 1. místě a z-

Do mistrovských soutěží jsme v sezóně 2024 - 2025 přihlásili tři družstva TJ Sokola Lanžhot.

Družstvo „A“ hrálo 3. ligu sk. „D“ a po základní části se umístilo na 5. místě a jen těsně jim unikl postup do play-off. Za družstvo nastupovali Jan Vašíček, Filip Štofka, Mário Bartal a Zbyněk Flíbor, střídavě i Michal Koníček a Zdeněk Darmovzal.

Družstvo „B“ startovalo v Krajské soutěži II. třídy, kde s velkým náskokem

jistilo si tak postup do KP2. Za družstvo nastupovali hráči: Marek Koníček, Radek Němeček, Petr Uher, Miroslav Sláma, Zdeněk Polášek, Jan Tomek a Bronislav Gajdošek.

Oddíl stolního tenisu se věnuje i mládeži, která trénuje 2x týdně v tělocvičně ZŠ, pod vedením trenérů – Denisy Pyskaté a Antonína Uhra.

Oddíl stolního tenisu pořádá jako každý rok několik krajských turnajů mládeže a Okresní přebory mužů dospělých. Mezi nejlepší umístění na Okresních přebo-

rech dosáhl Jan Vašíček, který vybojoval 2. místo ve dvouhře. Našemu oddílu se ještě lépe dařilo ve čtyřhrách, kde Jan Vašíček a Mário Bartal obsadili 1. místo a dvojice Zbyněk Flíbor a Zdeněk Darmovzal skončili na 3. místě. Dalšího úspěchu dosáhl Zbyněk Flíbor, který se přes Okresní a Krajské přebory jednotlivců nominoval na MČR do Prostějova, kde měl možnost porovnat se s nejlepšími hráči celé republiky.

Děkujeme všem hráčům trenérům a rodičům za podporu a spolupráci.

Florbal

Martin Drobík

Dobrý den, vážené čtenářky a vážení čtenáři lanžhotského zpravodaje.

Je mi ctí se s vámi podělit o výjimečný sportovní úspěch našich florbaloých nadějí. Ze začátku si dovoluji citovat:

„Tak to cinklo! Skvělý závěr sezóny pro starší žáky. První místo v tabulce a krásný pohár pro vítěze jihomoravského přeboru starších žáků. Tým třinácti kluků a jedné holky odehrál celkem 20 zápasů z toho 16 vítězných a po základní části soutěže jim patřilo druhé místo. Tím si zajistili postup na závěrečný turnaj pěti nejlepších týmů, kde se díky třem výhrám posunuli do čela tabulky a postarali se o fantastický úspěch lanžhotského florbalu.“ (autor Radek Zonyga).

Jihomoravský přebor starších žáků má dvě skupiny A a B. Po ukončení základní části jihomoravského přeboru, první dvě družstva z každé skupiny hrají Final Four.

Nadstavby se zúčastnily vítěz skupiny A TJ Sokol Lanžhot a Aligators ze skupiny A a Orel Jednota Vyškov a FBO Orel Boskovice ze skupiny B. Jak nadstavba sezóny 2024/25 starších žáků dopadla? Hrál se systémem 1. ze skupiny A s druhým ze skupiny B a 1. ze skupiny B s druhým ze skupiny A. Náš tým nastoupil do zápasu s FBO Orel Boskovice a po velmi vyrovnaném a bojovném průběhu podlehl 7:4 a tím pádem hrál o 3. místo s prohraným ze zápasu Aligators s Orel Jednota Vyškov a tím bylo družstvo Aligators. V boji o třetí místo Lanžhot skvěle zabojoval a vyhrál 7:5.

Co se skrývá za takovým úspěchem? Čím to je? Máme 14 starších žáků, kteří neprocházejí žádným výběrem. Kdo se chce věnovat florbale hraje, a přesto dosáhli takového výsledku. Pojďme se na to podívat trochu blíže.

Tým

Parta spolužáků se vzájemným respektem k sobě samým, a hlavně ke svým partákům. Puberťáci, kteří jsou schopni ctít vedle sebe holku a jsou hrdí na to, že je mezi nimi. Drží při sobě a jeden zaskočí za druhého a hlavně tým, který se chce učit. Jak se hraje florbal, co hrát, abychom vyhráli. Respektují zkušenosti svých trenérů a snaží se plnit jejich pokyny a rady.

Trenéři

Máme štěstí, že máme trenéry, kteří jsou ochotni předat mladým svěrencům principy hry a celý systém florbale. Trenéři, kteří najdou způsob, jak tým přesvědčit, že co je učí, je pro jejich prospěch a díky tomu vyhrají. Nastaví vztah mezi nimi a hráči, tak aby byli respektováni a záro-

veň zasedli radost ze hry a z florbale. Ano, takové trenéry máme a jsou to Marek Šudrla, Radim Konrád, Michal Konrád, Radek Zonyga a Lukáš Zonyga. Jedna generace trenérů, která má zkušenosti a hlavně plné hlavy teorie, a k tomu mladá generace, vycházející ze svých herních zkušeností a toho, co se naučili v klubech, kde působili.

Z výše uvedených trenérů jeden vyčnívá, a to je Michal Konrád. Celý herní princip našich starších žáků pochází od Michala a od nikoho jiného. On nad tím doma seděl a skládal si princip hry před každým zápasem a učil naše hráče, jak hrát florbal a skládal sestavu. Doporučoval hráčům, kdo je vhodný do obrany a kdo zase do útoku. Navíc tím i učil trenéry. Kdo je Michal Konrád? Rodák z Lanžhota, který ve starších žácích

hrál na olympiádě dětí a mládeže a byl kapitánem výběru jižní Moravy a v širším výběru reprezentace ČR a v současnosti hraje první ligu. Když se starší žáci dozvěděli, kdo je to vlastně trénuje, tak hleděli s otevřenou pusou. Věřili mu, co jim říká a učí je.

Podmínky

Nemáme ideální. Jak všichni víme, hala v Lanžhotě neodpovídá rozměrově požadavkům pravidel florbalu. Turnaje starších žáků hrajeme ve Valticích, trénujeme v Lanžhotě a jednou týdně jezdíme do Lužic, kde je také hala o potřebných rozměrech. Tyto tréninkové prostory umožňují starším žákům trénovat 4x týdně.

Rodiče

To je základ úspěchu. Bez podpory ze strany rodičů není úspěch možný. Rodiče mají výrazný podíl na dosaženém úspěchu. Umožňují dětem trénovat, jezdit na zápasy. Podporují je v případě neúspěchu i úspěchu. Pofoukat bolíčky a v případě potřeby být přísný a neústupný a trvat na účasti na tréninku a zápasech, a to i na úkor rodin. Všem členům týmů, všem trenérům a všem rodičům gratuluji k neskutečnému úspěchu!

Všem vám děkuji za skvělou reprezentaci našeho města Lanžhot a TJ Sokol Lanžhot!

Za rakouským vínem

Jaroslav Třetina

První květnovou sobotu 3. 5. pořádali zahrádkáři pro své členy i ostatní občany tradiční zájezd na otevřené sklepy v údolí Wachau. Již se dá hovořit o tradičním zájezdu, protože první byl uspořádán v roce 2013 a pak každoročně mimo covidové léta. Účastníky láká nejen touha poznat špičková vína této mimořádné evropské lokality, ale též pobyt a poznání krás částí Podunají, mezi Kremží a Melkem. Vinaři zde oceňují nepřeborné množství vzorků typu Steinfelder, Federspiel, Smaragd, odrůd Veltlínského zeleného, Ryzlinku rýnského, ale ochutnat se dají i Muškát, Neuburg, Sauvignon, Chardonnay a jiné. Najdou se i archivní vzorky, například Ryzlink z r. 1978. Z téměř 20 obcí jsme navštívili podle našich časových mož-

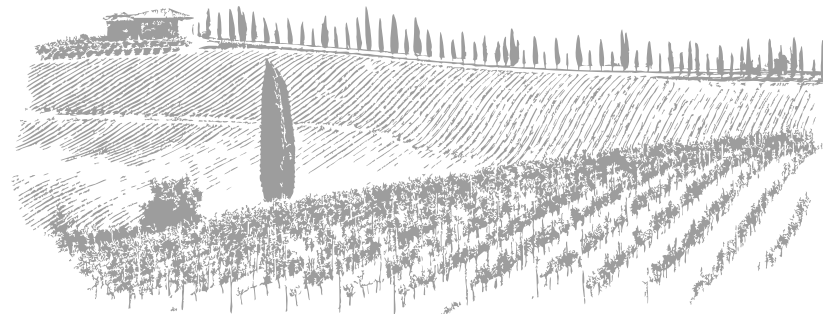

určitě náročný, takže návštěva Spitzu už byla brána jako odpočinková. Ve Spitzu se nabízí celkem 30 vinařů na poměrně velkém prostoru. Po dosavadním koštování část návštěvníků využila čas k relaxaci v cukrárně, pizzerii nebo procházkou na dunajském nábřeží. K úspěšnému výletu přispělo pěkné počasí, ohleduplnost a dočvilnost účastníků a výborné služby dopravce - Autodoprava Petr Škápík.

Tímto chceme poděkovat všem za účast a těšíme se příště na další vinařské akce.

ností čtyři, s možností ochutnat vína u 60 vinařů, což se ani stihnout nedalo, protože to obnášelo přes 300 nabídek. První zastávkou s koupí košтовacího náramku byla vinotéka v Dürnstenu, letos s nabídkou téměř 40 vzorků. Po návštěvě dalších 5 vinařů nebo procházce městem byla další zastávka ve Weissenkirchenu, kde se představovalo 17 vinařů či firem. Třetí zastávka byla ve Wössendorfu s možností návštěvy 12 podniků. Jak je uvedeno, program je

**ZPRACUJI ODHAD
VAŠEHO DOMU
PRO DĚDICKÉ ŘÍZENÍ**

+420 792 307 468

jana.senkova@bcas.cz

Broker Consulting
Finance • Reality • Spolu

Férová snídane

foto Kateřina Paulíková

Zpravodaj Městského úřadu Lanžhot vychází čtvrtletně v nákladu 1000 ks vydává město Lanžhot, adresa redakce Náměstí 177, 691 51 Lanžhot, IČO: 00283321 e-mail: redakce@lanzhot.cz, tel: 519336 107, místo vydání Lanžhot odpovědná redaktorka Kateřina Paulíková, telefon 519336 107, e-mail: paulikova@lanzhot.cz Redakční rada: E. Klvaňová, J. Petřelová, S. Hrubá - Markovičová, V. Hostinová, N. Šedivá, J. Malá, L. Topolanská

Vyhrazujeme si právo na úpravu textů. Vyšlo: červen 2025
Grafická úprava a tisk dodaných materiálů: Stillus s.r.o., reklamní agentura, www.stillus.cz
Registrováno Ministerstvem kultury ČR, reg. Číslo MK ČR E 11687
Uzávěrka zpravodaje 3/2025 – 10. 8. 2025
Názory dopisovatelů se nemusí shodovat s názory redakce.

Den matek

foto Kateřina Paulíková

